

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

1 ἀποκάλυψις ἰησοῦ χριστοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός δεῖξαι τοῖς δούλοις
αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου
2* αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ ἰωάννῃ. ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ
3 τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ χριστοῦ ὅσα τε εἶδεν. μακάριος ὁ ἀναγινώσκων
καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ
4* γεγραμμένα ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν
τῇ ἀσίᾳ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος
5* καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ. καὶ
ἀπὸ ἰησοῦ χριστοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστός ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν
καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι
6* ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς
βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
7 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν καὶ
ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν καὶ κόψονται
8* ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ναὶ ἀμήν. ἐγὼ εἶμι τὸ α καὶ τὸ ω ἀρχὴ
καὶ τέλος λέγει ὁ κύριος ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος ὁ παντοκράτωρ.
9* ἐγὼ ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ
ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ
καλουμένῃ πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ
10* χριστοῦ. ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα
11* ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος. λεγούσης ἐγὼ εἶμι τὸ α

1 v.2 ὃς ἐμαρτύρησε^ἄ ἐμαρτύρησεν^{τ.κ.ν} τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ χριστοῦ ὅσα εἶδε^ἄ τε^{τ.κ} εἶδεν^{τ.κ.ν}. **v.4** ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ ἀσίᾳ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ θεοῦ^ἄ τοῦ^{τ.κ} ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων α [ἐστίν]^ἄ ἐστίν^{τ.κ} ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ. **v.5** καὶ ἀπὸ ἰησοῦ χριστοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστός ὁ πρωτότοκος ἐκ^{τ.κ} τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἀρχὸν τῶν βασιλέων τῆς γῆς τῷ ἀγαπῶντι^ἄ ἀγαπήσαντι^{τ.κ} ἡμᾶς καὶ λούσαντι^ν λούσαντι^{τ.κ} ἡμᾶς ἐκ^ν ἀπὸ^{τ.κ} τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ. **v.6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν^ἄ βασιλεῖς^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας [τῶν^ν τῶν^{τ.κ} αἰώνων]^ν αἰώνων^{τ.κ} ἀμήν. **v.8** ἐγὼ εἶμι τὸ ἀλφά^ἄ α^{τ.κ} καὶ τὸ ω ἀρχὴ^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} τέλος^{τ.κ} λέγει ὁ^{τ.κ} κύριος ὁ^ἄ θεός^ἄ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος ὁ παντοκράτωρ. **v.9** ἐγὼ ἰωάννης ὁ καὶ^{τ.κ} ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ κοινῶς^ἄ συγκοινωνός^{τ.κ.ν} ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν^{τ.κ} τῇ^{τ.κ} βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν^ἄ χριστῷ^ἄ ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.κ} ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ^{τ.κ} τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.κ}. **v.10** ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν^ἄ ὀπίσω μου φωνὴν^{τ.κ.ν} μεγάλην ὡς σάλπιγγος.

καὶ τὸ ὦ ὃ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ
πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσία εἰς ἔφεσον καὶ εἰς σμύρναν καὶ
εἰς πέργαμον καὶ εἰς θυάτειρα καὶ εἰς σάρδεις καὶ εἰς φιλαδέλφειαν καὶ
εἰς λαοδικεῖαν. καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλησεν μετ’ 12*
ἐμοῦ καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῶς. καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ 13*
λυχνιῶν ὅμοιον ὑψῶ ἀνθρώπου ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον
πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν. ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες 14*
λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον λευκόν ὡς χιών καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός.
καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι 15*
καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν. καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ 16*
αὐτοῦ χεῖρὶ ἀστέρας ἑπτὰ καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος
ὄξεια ἐκπορευομένη καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει
αὐτοῦ. καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρὸς 17*
καὶ ἐπέθηκεν τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ’ ἐμὲ λέγων μοι μὴ φοβοῦ ἐγώ
εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. καὶ ὁ ζῶν καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ 18*
ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾄδου
καὶ τοῦ θανάτου. γράψον ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γινέσθαι 19*
μετὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς 20*
μου καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῶς οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ
ἐκκλησιῶν εἰσὶν καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσὶν.

τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐφεσίνης ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς 2*
ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν

v.11 λεγουσης εγω^{τ.κ} ειμι^{τ.κ} το^{τ.κ} α^{τ.κ} και^{τ.κ} το^{τ.κ} ω^{τ.κ} ο^{τ.κ} πρωτος^{τ.κ} και^{τ.κ} ο^{τ.κ} εσχατος^{τ.κ} και^{τ.κ} ο^{τ.κ} βλεπεις γραφον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα^{κ.μ.ν} εκκλησιαις ταις^{τ.κ} εν^{τ.κ} ασια^{τ.κ} εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικεαν. **v.12** και εκει^μ επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει^{μ.ν} ελαλησεν^{τ.κ} μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας. **v.13** και εν μεσω των επτα^{τ.μ.κ} λυχνιων ομοιον υιον^ν υιω^{τ.μ.κ} ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσαν^ν χρυσην^{τ.μ.κ}. **v.14** η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως^{μ.ν} ωσει^{τ.κ} εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος. **v.15** και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιθανω ως εν καμινω πεπυρωμενης^ν πεπυρωμενοι^{τ.μ.κ} και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων. **v.16** και εχων εν τη δεξια αυτου^{τ.μ.κ} χειρι αυτου^ν αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαίνει εν τη δυναμει αυτου. **v.17** και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν^ν εθηκε^μ επεθηκεν^{τ.κ} την δεξιαν αυτου χειρα^{τ.κ} επ εμε λεγων μοι^{τ.κ} μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος. **v.18** και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην^{τ.μ.κ} και εχω τας κλεις του θανατου^{μ.ν} αδου^{τ.κ} και του αδου^{μ.ν} θανατου^{τ.κ}. **v.19** γραψον συν^{μ.ν} α ειδες και α εισι^μ εισιν^{τ.κ.ν} και α μελλει γενεσθαι^ν γινεσθαι^{τ.μ.κ} μετα ταυτα. **v.20** το μυστηριον των επτα αστερων ους^ν ων^{τ.μ.κ} ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισι^μ εισιν^{τ.κ.ν} και αι επτα^{τ.μ.κ} λυχνιαι αι^ν επτα^ν [ας^μ ας^{τ.κ} ειδες]^μ ειδες^{τ.κ} επτα εκκλησιαι εισι^μ εισιν^{τ.κ.ν}. **2 v.1** τω αγγελω της εν^{μ.ν} εφεσω^{μ.ν} εφεσινης^{τ.κ} εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων.

- 2* τῶν χρυσῶν. οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου
καὶ ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κακοὺς καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι
3* ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσὶν καὶ εὐρες αὐτοὺς ψευδεῖς. καὶ ἐβάστασας καὶ
ὑπομονὴν ἔχεις καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας καὶ οὐ κέκμηκας.
4*, 5* ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. μνημόνευε
οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον εἰ
δὲ μὴ ἔρχομαί σοι τάχει καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς
6 ἐὰν μὴ μετανόησῃς. ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν νικολαϊτῶν
7* ἃ κἀγὼ μισῶ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις
τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ
8* παραδείσου τοῦ θεοῦ. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας συμυρναίων γράψον
9* τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἐζήσεν. οἶδά
σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλιψὶν καὶ τὴν πτωχείαν πλούσιος δὲ εἶ καὶ τὴν
βλασφημίαν τῶν λεγόντων ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ
10* συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν ἰδοὺ μέλλει
βάλλειν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε καὶ ἐξέτε θλιψὶν
ἡμερῶν δέκα γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον
11 τῆς ζωῆς. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις ὁ
12 νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. καὶ τῷ ἀγγέλῳ
τῆς ἐν περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν
13* δίστομον τὴν ὀξεῖαν. οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς ὅπου ὁ θρόνος
τοῦ σατανᾶ καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς ὃς ἀπεκτάνθη

v.2 οἶδα τα ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου^{τ.μ.κ} καὶ τὴν υπομονὴν σου καὶ ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κακοὺς καὶ ἐπειράσας^{μ.ν} ἐπειράσω^{τ.κ} τοὺς λεγοντας^{μ.ν} φασκοντας^{τ.κ} εαυτους^{μ.ν} εἶναι^{τ.κ} αποστολους εἶναι^μ καὶ οὐκ εἰσι^μ εἰσιν^{τ.κ.ν} καὶ ευρες αὐτους ψευδεῖς. **v.3** καὶ ἐβάστασας^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} υπομονὴν εχεις καὶ ἐβάστασας^{μ.ν} δια τὸ ὄνομα μου κεκοπιακας^{τ.κ} καὶ οὐκ^μ οὐ^{τ.κ.ν} ἐκοπιασας^μ κέκμηκας^{τ.κ} κέκοπιακες^ν. **v.4** ἀλλα^{μ.ν} ἀλλ^{τ.κ} ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγαπὴν σου τὴν πρώτην ἀφῆκες^ν ἀφῆκας^{τ.μ.κ}. **v.5** μνημονευε οὖν πόθεν πεπτωκας^{μ.ν} ἐκπεπτωκας^{τ.κ} καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον εἰ δὲ μὴ ἐρχομαί σοι ταχ^{κ.μ} ταχει^τ καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς εἰ μὴ μετανόησῃς. **v.7** ὁ ἐχὼν οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ^ν μεσῶ^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ} παραδείσου^{τ.μ.κ} τοῦ θεοῦ μου^μ. **v.8** καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν^{μ.ν} συμυρνη^{μ.ν} ἐκκλησίας συμυρναίων^{τ.κ} γράψον τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἐζήσεν. **v.9** οἶδα σου τὰ^{τ.μ.κ} ἔργα^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} τὴν θλιψὶν καὶ τὴν πτωχείαν ἀλλα^{μ.ν} πλούσιος δὲ^{τ.κ} εἰ καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ^{μ.ν} τῶν λεγόντων ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. **v.10** μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν ἰδοὺ δη^μ μέλλει βάλλειν^ν βαλεῖν^{τ.μ.κ} ἐξ^{τ.κ} ὑμῶν^{τ.κ} ὁ διάβολος ἐξ^{μ.ν} ὑμῶν^{μ.ν} εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε καὶ ἐξέτε θλιψὶν ἡμερῶν δέκα γίνου πιστὸς ἀχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. **v.13** οἶδα τα^{τ.μ.κ} ἔργα^{τ.μ.κ} σου^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ποῦ κατοικεῖς ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομα μου καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ^{τ.κ.ν} ἐν ταῖς ἡμέραις [εν]^μ εν^{τ.κ} αἷς^{τ.μ.κ} ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς μου^ν ὃς ἀπεκτάνθη παρ ὑμῖν ὅπου κατοικεῖ^{τ.κ} ὁ σατανᾶς κατοικεῖ^{μ.ν}.

παρ' ὑμῖν ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς. ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἔχεις 14*
 ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν βαλαάμ ὃς ἐδίδασκεν ἐν τῷ βαλάκ βαλεῖν
 σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν ἰσραὴλ φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι.
 οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν νικολαϊτῶν ὁ μισῶ. 15*
 μετανόησον εἰ δὲ μὴ ἔρχομαί σοι ταχύ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν 16*
 τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα 17*
 λέγει ταῖς ἐκκλησίαις τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ
 κεκρυμμένου καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα
 καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. καὶ τῷ ἀγγέλῳ 18
 τῆς ἐν θυατείοις ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἔχων
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι
 χαλκολιθάνῳ. οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν 19*
 καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ τὰ ἔσχατα
 πλείονα τῶν πρώτων. ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἐξῆς τὴν γυναῖκα 20*
 ἰεζάβηλ τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφητὴν διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι ἐμοὺς
 δούλους πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν. καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον 21*
 ἵνα μετανόησῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς καὶ οὐ μετενόησεν. ἰδοὺ ἐγὼ 22*
 βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν
 μεγάλην ἐὰν μὴ μετανόησωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς 23*
 ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι
 ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
 ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν θυατείοις ὅσοι οὐκ ἔχουσιν 24*

v.14 ἀλλ' ἐχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν βαλαάμ ὃς ἐδίδαξε^ἄ
 ἐδίδασκεν^{τ.κ.ν} τὸν^{κ.ἄ} ἐν^τ Αἰῶ^τ βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν ἰσραὴλ [καὶ]^ἄ
 φαγεῖν
 εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι. **v.15** οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν [τῶν]^ν τῶν^{τ.ἄ.κ} νι-
 κολαϊτῶν ὁμοίως^{ἄ.ν} ὁ^{τ.κ} μισῶ^{τ.κ}. **v.16** μετανόησον οὖν^{ἄ.ν} εἰ δὲ μὴ ἐρχομαί σοι ταχύ καὶ πο-
 λεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. **v.17** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
 λέγει ταῖς ἐκκλησίαις τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν^{τ.ἄ.κ} [ἀπο]^ἄ ἀπο^{τ.κ} τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμε-
 νου καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν^{ἄ.ν}
 ἐγνω^{τ.κ} εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. **v.19** οἶδα σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν^{ἄ.ν} διακονίαν^{τ.κ}
 καὶ τὴν διακονίαν^{ἄ.ν} πίστιν^{τ.κ} καὶ τὴν ὑπομονὴν σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ^{τ.κ} τὰ ἔσχατα πλείονα
 τῶν πρώτων. **v.20** ἀλλὰ^ν ἀλλ^{τ.ἄ.κ} ἐχω κατὰ σοῦ ὀλίγα^{τ.κ} ὅτι ἀφείξ^{ἄ.ν} εἰς^{τ.κ} τὴν γυναῖκα σου^ἄ
 ἰεζαβὲλ^{ἄ.ν} ἠ^{ἄ.ν} ἰεζαβὲλ^{τ.κ} τὴν^{τ.κ} λέγουσαν^{τ.κ} λέγει^ἄ λέγουσα^ν ἑαυτὴν προφητὴν διδάσκειν^{τ.κ} καὶ
 διδάσκει^{ἄ.ν} καὶ^{ἄ.ν} πλανά^{ἄ.ν} τοὺς^{ἄ.ν} πλανάσθαι^{τ.κ} ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα^{τ.κ}
 φαγεῖν εἰδωλόθυτα^{ἄ.ν}. **v.21** καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανόησῃ καὶ^{ἄ.ν} οὐ^{ἄ.ν} θέλει^{ἄ.ν}
 μετανόησῃ^{ἄ.ν} ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς καὶ^{τ.κ} οὐ^{τ.κ} μετενόησεν^{τ.κ}. **v.22** ἰδοὺ ἐγὼ^{τ.κ} βάλλω αὐτὴν
 εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην ἐὰν μὴ μετανόησωσιν ἐκ τῶν ἔργων
 αὐτῆς^{ἄ.ν} αὐτῶν^{τ.κ}. **v.23** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι
 ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐρευνῶν^ν ἐρευνῶν^{τ.ἄ.κ} νεφροὺς καὶ καρδίας καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.
v.24 ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς^{ἄ.ν} καὶ^{τ.κ} λοιποῖς τοῖς ἐν θυατείοις ὅσοι οὐκ ἔχουσιν^ἄ ἔχουσιν^{τ.κ.ν} τὴν διδα-
 χὴν ταυτὴν καὶ^{τ.κ} οἴτινες οὐκ ἐγνώσαν τὰ βαθεᾶ^{ἄ.ν} βαθῆ^{τ.κ} τοῦ σατανα ὡς λέγουσιν οὐ βάλλω^{ἄ.ν}
 βαλῶ^{τ.κ} ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος.

τὴν διδασχὴν ταύτην καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βάθη τοῦ σατανᾶ ὡς
 25* λέγουσιν οὐ βάλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος. πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις
 26 οὗ ἂν ἴξω. καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου δώσω
 27* αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν. καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ
 ὡς τὰ σκευὴ τὰ κεραμικὰ συντριβεται ὡς κὰγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός
 28, 29 μου. καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωῖνόν. ὁ ἔχων οὗς ἀκουσάτω τί
 τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

3* καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ ἔχων
 τὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας οἶδά σου τὰ ἔργα ὅτι τὸ
 2* ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς καὶ νεκρὸς εἶ. γίνου γρηγορῶν καὶ στήριζον τὰ
 λοιπὰ ἃ μέλλει ἀποθανεῖν οὐ γὰρ εὔρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα
 3* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας καὶ τήρει
 καὶ μετανόησον ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσης ἴξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς καὶ οὐ
 4* μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἴξω ἐπὶ σε. ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν σάρδεσιν ἃ
 οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς
 5* ὅτι ἄξιοί εἰσιν. ὁ νικῶν οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ οὐ μὴ
 ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
 6, 7* ὁ ἔχων οὗς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ
 τῆς ἐν φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον τάδε λέγει ὁ ἅγιος ὁ ἀληθινὸς ὁ
 ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ δαβίδ ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείει καὶ κλείει καὶ
 8* οὐδεὶς ἀνοίγει. οἶδά σου τὰ ἔργα ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν
 ἀνεωγμένην καὶ οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν
 9* καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. ἰδοὺ

v.25 πλὴν ο εχετε κρατησατε ^v ἄχρις" αχρις^{T.μ.κ} ου αν ηξω. **v.27** και ποιμανει αυτους εν ρα-
 βδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται^μ συντριβεται^{T.κ.ν} ως καγω ειληφα παρα του
 πατρος μου. **3 v.1** και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων τα
 επτα^{κ.μ.ν} πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οιδα σου τα εργα οτι το^{T.κ} ονομα εχεις οτι ζης
 και νεκρος ει. **v.2** γινου γρηγορων και στηρισον^{μ.ν} στηριζον^{T.κ} τα λοιπα α εμελλον^v εμελλες^μ
 μελλει^{T.κ} αποθαλλειν^μ αποθανειν^{T.κ.ν} ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου
 μου^{μ.ν}. **v.3** μνημονευε ουν πως ειληφας [και^μ και^{T.κ.ν} ηκουσας και τηρει^μ τηρει^{T.κ.ν} και με-
 τανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω επι^{T.μ.κ} σε^{T.μ.κ} ως κλεπτῃς και ου μη γνως ποιαν ωραν ηξω
 επι σε. **v.4** αλλα^v αλλ^μ εχεις^{T.κ.ν} ολιγα εχεις^μ ονοματα και^{T.κ} εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα
 ιματια αυτων και περιπατησουσι^μ περιπατησουσιν^{T.κ.ν} μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν. **v.5** ο
 νικων ουτως^v ουτος^{T.μ.κ} περιβαλεται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της
 βιβλου της ζωης και ομολογησω^{μ.ν} εξομολογησομαι^{T.κ} το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και
 ενωπιον των αγγελων αυτου. **v.7** και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο
 αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειν^{μ.ν} κλειδα^{T.κ} του^{T.μ.κ} δαδ^μ δαβιδ^{T.κ} δαυιδ^v ο ανοιγων και ουδεις
 κλεισει^{μ.ν} αυτην^μ ει^μ μη^μ ο^μ ανοιγων^μ κλειει^{T.κ} και^{T.κ.ν} κλειει^{T.κ} κλειων^v και ουδεις ανοιξει^μ
 ανοιγει^{T.κ.ν}. **v.8** οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ηνεωγμενην^v ανεωγμενην^{T.μ.κ}
 ην^{μ.ν} και^{T.κ} ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και
 ουκ ηρησω το ονομα μου.

διδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς ἰουδαίους
 εἶναι καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξωσιν καὶ
 προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά
 σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ 10
 τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης
 ὅλης πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ 11*
 κράτει ὃ ἔχεις ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. ὁ νικῶν ποιήσω 12*
 αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι καὶ
 γράψω ἐπ’ αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ
 θεοῦ μου τῆς καινῆς ἱερουσαλήμ ἢ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
 τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω 13
 τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας 14*
 λαοδικέων γράψον τάδε λέγει ὁ ἀμήν ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς
 ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ. οἶδά σου τὰ ἔργα ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ 15*
 οὔτε ζεστός ὄφελον ψυχρὸς εἶης ἢ ζεστός. οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ 16*
 οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. ὅτι 17*
 λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρεῖαν ἔχω καὶ
 οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ
 γυμνός. συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ’ ἐμοῦ χρυσίον πεπτρωμένον ἐκ 18*
 πυρὸς ἵνα πλουτήσης καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ
 αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου καὶ κολλούριον ἐγχρίσον τοὺς ὀφθαλμοὺς
 σου ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω ζήλωσον 19*
 οὖν καὶ μετανόησον. ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω ἐὰν τις 20*

v.9 ἰδοὺ διδω^v διδωμι^{T.M.K} ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς ἰουδαίους εἶναι καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἠξουσιν^v ἠξωσι^M ἠξωσιν^{T.K} καὶ προσκυνήσωσιν^v προσκυνήσωσιν^{T.M.K} ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ^{T.K.v} ἠγάπησα σε. **v.11** ἰδοὺ^{T.K} ἔρχομαι ταχύ κρατεῖ ὁ ἔχεις ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. **v.12** ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι καὶ γράψω ἐπ’ αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου τῆς καινῆς ἱερουσαλήμ ἢ καταβαίνει^{K.M} Ἀκαταβαίνουσα^T ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα [μου]^M μου^{T.K.v} τὸ καινόν. **v.14** καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν^{M.v} λαοδικείας^{M.v} ἐκκλησίας λαοδικέων^{T.K} γράψον τάδε λέγει ὁ ἀμήν ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ. **v.15** οἶδα σου τὰ ἔργα ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός ὄφελον ψυχρὸς ἢ ζεστός^{M.v} εἶης^{T.K} ἢ ζεστός. **v.16** οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε^v οὐ^M ζεστός^{M.v} οὔτε ψυχρὸς οὔτε^{T.K} ζεστός^{T.K} μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. **v.17** ὅτι λέγεις ὅτι^{T.K.v} πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδεν^v οὐδενός^{T.M.K} χρεῖαν ἔχω καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ^M ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός. **v.18** συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι χρυσίον^M παρ’ ἐμοῦ χρυσίον^{T.K.v} πεπτρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου καὶ ^vκολλούριον^M κολλούριον^M ἵνα^M ἐγχρίσῃ^M ἐγχρίσαι^v κολλούριον^{T.K} ἐγχρίσον^{T.K} τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἵνα βλέπῃς. **v.19** ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω ζήλωσον^{T.M.K} οὖν καὶ μετανόησον. **v.20** ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ανοίξῃ τὴν θύραν [καὶ]^v καὶ^M εἰσελευσῶμαι πρὸς αὐτὸν καὶ δεῖπνήσω μετ’ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ’ ἐμοῦ.

ἀκούση τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξη τὴν θύραν εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν
 21 καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ
 καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ
 22 τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα
 λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

4* μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοῦ θύρα ἠνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἡ φωνὴ
 ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ λέγουσα ἀνάβα
 2* ὦδε καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ εὐθέως ἐγενόμην
 ἐν πνεύματι καὶ ἰδοῦ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου
 3* καθήμενος. καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρ-
 4* δίνῳ καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. καὶ
 κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους
 εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους περιβεβλη-
 μένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους
 5* χρυσοῦς. καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ
 φωναὶ καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αἱ εἰσὶν
 6* τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ. καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνῃ
 ὁμοία κρυστάλλῳ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσ-
 7* σαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. καὶ τὸ ζῶον τὸ
 πρῶτον ὅμοιον λέοντι καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ καὶ τὸ τρίτον
 ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ
 8* πετωμένῳ. καὶ τέσσαρα ζῶα ἐν καθ' ἑαυτὸ εἶχον ἀνὰ πτέρυγας ἕξ κυκλό-
 θεν καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας

4 v.1 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη^ἠ ηνεωγμενη^{τ.κ.ν} εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπγγος λαλουσης μετ εμου λεγων^ν λεγουσα^{τ.ἠ.κ} αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα. v.2 και^{τ.ἠ.κ} ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον^{ἠ.ν} του^{τ.κ} θρονον^{ἠ.ν} θρονου^{τ.κ} καθημενος. v.3 και^{τ.κ.ν} ο^{τ.κ.ν} καθημενος^{τ.κ.ν} ην^{τ.κ} ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω^{ἠ.ν} σαρδιω^{τ.κ} και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιως^ἠ ομοια^κ λομοιους^τ ορασει σμαραγδινω. v.4 και κυκλοθεν του θρονου θρονους^ν θρονου^{τ.ἠ.κ} κδ^ἠ εικοσι^{τ.κ.ν} και^{τ.κ} τεσσαρες^{τ.κ.ν} και επι τους θρονους ειδον^{τ.κ} τους^{τ.ἠ.κ} κδ^ἠ εικοσι^{τ.κ.ν} και^{τ.κ} τεσσαρας^{τ.κ.ν} πρεσβυτερους καθημενους περιβεβλημενους εν ιματιοις λευκοις και εσχον^{τ.κ} επι τας κεφαλας αυτων στεφανους χρυσοις. v.5 και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και βρονται^{τ.κ} και^{τ.κ} φωναι και^{ἠ.ν} βρονται^{ἠ.ν} και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου α^ν αυτου^ἠ αι^{τ.ἠ.κ} εισιν τα^{τ.κ.ν} επτα πνευματα του θεου. v.6 και ενωπιον του θρονου ως^{ἠ.ν} θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν. v.7 και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχων^ν εχον^{τ.ἠ.κ} το προσωπον ως ανθρωπου^ν ανθρωπος^{τ.ἠ.κ} και το τεταρτον [ζων]^ἠ ζων^{τ.κ.ν} ομοιον αετω πετομενω^{ἠ.ν} πετωμενω^{τ.κ}. v.8 και τα^ν [τα]^ἠ τεσσαρα ζωα εν καθ εν^{ἠ.ν} εαυτου^{τ.κ} εχον^ἠ ειχον^{τ.κ} αυτων^ν εχων^ν ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν^{ἠ.ν} γεμοντα^{τ.κ} οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντες^{ἠ.ν} λεγοντα^{τ.κ} αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος.

καὶ νυκτὸς λέγοντα ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ
 ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν 9*
 καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ 10*
 καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ προσκυνοῦσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων καὶ βάλλουσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου
 λέγοντες. ἄξιός ἐστι κύριε λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν 11*
 ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα καὶ διὰ τὸ θέλημα σου εἰσιν καὶ ἐκτίσθησαν.

καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιάν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γε- 5*
 γραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισθεν κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. καὶ 2*
 εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ τίς ἐστὶν ἄξιός ἀνοῖξαι
 τὸ βιβλίον καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ. καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ 3*
 οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ
 βλέπειν αὐτό. καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθη ἀνοῖξαι 4*
 καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέ- 5*
 ρων λέγει μοι μὴ κλαῖε ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς ἰούδα ἡ
 ῥίζα δαβὶδ ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λύσαι τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. καὶ 6*
 εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ
 τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ
 ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ οἳ εἰσιν τὰ ἑπτὰ τοῦ θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα
 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ 7*
 καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον τὰ τέσσαρα ζῶα 8*

v.9 καὶ ὅταν δώσι^μ δώσουσιν^{τ.κ.ν} τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ^ν τοῦ^{τ.μ.κ} θρόνου^ν θρόνου^{τ.μ.κ} τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **v.10** πεσοῦνται οἱ κδ^μ εἴκοσι^{τ.κ.ν} καὶ^{τ.κ} τέσσαρες^{τ.κ.ν} πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ προσκυνήσουσιν^ν προσκυνήσουσι^μ προσκυνοῦσιν^{τ.κ} τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ βαλοῦσιν^ν βαλοῦσι^μ βαλλοῦσιν^{τ.κ} τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες. **v.11** ἄξιός ἐστι ὁ^{μ.ν} κύριος^{μ.ν} καὶ^{μ.ν} ὁ^{μ.ν} θεός^{μ.ν} ἡμῶν^{μ.ν} ὁ^μ ἅγιος^μ κύριε^{τ.κ} λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν ὅτι σὺ ἐκτίσας [τα]^μ τὰ^{τ.κ.ν} πάντα καὶ διὰ τὸ θέλημα σου ἦσαν^ν εἰσι^μ εἰσιν^{τ.κ} καὶ ἐκτίσθησαν. **5** **v.1** καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιάν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν^μ ὀπισθεν^{τ.κ.ν} κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. **v.2** καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν^{μ.ν} φωνῇ μεγάλῃ τίς ἐστὶν^{τ.κ} ἄξιός ἐστὶν^μ ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ. **v.3** καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο^{μ.ν} ἠδύνατο^{τ.κ} ἐν τῷ οὐρανῷ [ἀνω]^μ οὔτε^μ οὐδε^{τ.κ.ν} ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε^μ οὐδε^{τ.κ.ν} ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε^{μ.ν} οὐδε^{τ.κ} βλέπειν αὐτό. **v.4** καὶ ἐγὼ^{τ.μ.κ} ἔκλαιον πολλῶν^{μ.ν} πολλὰ^{τ.κ} ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθη ἀνοῖξαι καὶ^{τ.κ} ἀναγνῶναι^{τ.κ} τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **v.5** καὶ εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι μὴ κλαῖε ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν^{τ.κ} ἐκ τῆς φυλῆς ἰούδα ἡ ρίζα δαβὶδ^ν δαδ^μ δαβὶδ^{τ.κ} ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λύσαι^{τ.κ} τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. **v.6** καὶ εἶδον καὶ^{τ.κ} ἰδοὺ^{τ.κ} ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον ἔχων^ν ἔχον^{τ.μ.κ} κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ α^μ οἱ^{τ.κ.ν} εἰσι^μ εἰσιν^{τ.κ.ν} τὰ [ἑπτὰ]^ν ἑπτὰ^{τ.μ.κ} πνεύματα^{μ.ν} τοῦ θεοῦ ἀποστελλομένα^μ πνεύματα^{τ.κ} τὰ^{τ.κ} ἀπεσταλμένα^{τ.κ} ἀπεσταλμένοι^ν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. **v.7** καὶ ἦλθε^μ ἦλθεν^{τ.κ.ν} καὶ εἴληφεν τὸ^{τ.κ} βιβλίον^{τ.κ} ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

καὶ οἱ εἴκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων αἱ εἰσιν αἱ
 9* προσευχαὶ τῶν ἁγίων. καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες ἄξιός ἐστι λαβεῖν
 τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας
 τῷ θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ
 10* καὶ ἔθνους. καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ βα-
 11* σιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν
 κύκλοθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ χιλιάδες
 12* χιλιάδων. λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ ἄξιόν ἐστιν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον
 λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δό-
 13* ξαν καὶ εὐλογίαν. καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ
 ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἃ ἐστὶν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα
 ἤκουσα λέγοντας τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἄρνιῳ ἡ εὐλογία
 14* καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ
 τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον ἀμὴν καὶ οἱ εἴκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν
 καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6* καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων καὶ ἤκουσα
 ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνῆς βροντῆς ἔρχου καὶ βλέπε.
 2* καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτῷ ἔχων τόξον
 3* καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. καὶ ὅτε
 ἤνοιξεν τὴν δευτέραν σφραγίδα ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος

v.8 καὶ ὅτε ἐλαβε^μ ἐλαβεν^{τ.κ.ν} τὸ βιβλίον τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι^ν κδ^μ τέσσαρες^ν
 εἴκοσιτέσσαρες^{τ.κ} πρεσβύτεροι ἐπέσαν^ν ἐπέσαν^{τ.μ.κ} ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν^{μ.ν}
 κιθάρας^{τ.κ} καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων αἱ εἰσιν [αἱ]^μ αἱ^{τ.κ.ν} προσευχαὶ τῶν ἁγίων.
v.9 καὶ ἀδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ
 ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἡμᾶς^{τ.μ.κ} ἐν τῷ αἵματι σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ
 λαοῦ καὶ ἔθνους. **v.10** καὶ ἐποίησας αὐτοὺς^{μ.ν} ἡμᾶς^{τ.κ} τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν^ν βασιλεῖς^{τ.μ.κ}
 καὶ ἱερεῖς καὶ βασιλευσοῦσιν^{μ.ν} βασιλεύσομεν^{τ.κ} ἐπὶ τῆς γῆς. **v.11** καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ὡς^μ
 φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλω^{μ.ν} κύκλοθεν^{τ.κ} τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ
 ἡν^{κ.μ.ν} ο^{κ.μ.ν} ἀριθμὸς^{κ.μ.ν} αὐτῶν^{κ.μ.ν} μυριάδες^{κ.μ.ν} μυριάδων^{κ.μ.ν} καὶ^{κ.μ.ν} χιλιάδες χιλιάδων.
v.12 λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ ἄξιόν ἐστι^μ ἐστὶν^{τ.κ.ν} τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ
 [τοῦ]^μ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. **v.13** καὶ πᾶν κτίσμα ὃ
 [ἐστὶν]^μ ἐστὶν^{τ.κ} ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ^{μ.ν} ἐν^{τ.κ} τῆς^{μ.ν} τῆ^{τ.κ} γῆς^{μ.ν} γῆ^{τ.κ} καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς
 καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστὶ^μ α^{τ.κ} ἐστὶν^{τ.κ} καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα^μ πάντα^{τ.κ.ν} ἤκουσα λέγοντας τῷ
 καθημένῳ ἐπὶ τῷ^ν τοῦ^{τ.μ.κ} θρόνου^ν θρόνου^{τ.μ.κ} καὶ τῷ ἄρνιῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ
 τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμὴν^μ. **v.14** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα λέγοντα^μ τὸ^μ ἔλεγον^{τ.κ.ν}
 ἀμὴν καὶ οἱ εἴκοσιτέσσαρες^{τ.κ} πρεσβύτεροι ἐπέσαν^{τ.κ.ν} ἐπέσαν^{τ.κ.ν} καὶ προσεκύνησαν ζῶντι^{τ.κ} εἰς^{τ.κ}
 τοὺς^{τ.κ} αἰῶνας^{τ.κ} τῶν^{τ.κ} αἰώνων^{τ.κ}. **6 v.1** καὶ εἶδον ὅτι^μ ὅτε^{τ.κ.ν} ἠνοιξε^μ ἠνοιξεν^{τ.κ.ν} τὸ
 ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἐπτα^{μ.ν} σφραγίδων καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνῆ^{μ.ν}
 φωνῆς^{τ.κ} βροντῆς ἔρχου καὶ^{τ.μ.κ} ἰδε^μ βλέπε^{τ.κ}. **v.2** καὶ^{τ.κ.ν} εἶδον^{τ.κ.ν} καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός
 καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν^{μ.ν} αὐτῷ^{τ.κ} ἔχων τόξον καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος καὶ ἐξῆλθε^μ ἐξῆλθεν^{τ.κ.ν}
 νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. **v.3** καὶ ὅτε ἠνοιξε^μ ἠνοιξεν^{τ.κ.ν} τὴν^ν σφραγίδα^ν τὴν δευτέραν σφραγίδα^{τ.μ.κ}
 ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος ἔρχου καὶ^{τ.κ} βλέπε^{τ.κ}.

ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός καὶ τῷ καθημένῳ 4*
 ἐπ’ αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους
 σφάζωσιν καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν τρίτην 5*
 σφραγίδα ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος ἔρχου καὶ βλέπε καὶ εἶδον
 καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας καὶ ὁ καθημένος ἐπ’ αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ
 αὐτοῦ. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν χοῖνιξ 6*
 σίτου δηναρίου καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου καὶ τὸ ἔλαιον καὶ
 τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην 7*
 ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ 8*
 εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός καὶ ὁ καθημένος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ
 ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἀκολουθεῖ μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία
 ἀποκτείνειν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ
 καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα 9*
 εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον. καὶ ἔκραζον φωνῇ 10*
 μεγάλη λέγοντες ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς οὐ κρίνεις
 καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ 11*
 ἐδόθησαν ἐκάστοις στολαὶ λευκαὶ καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται
 ἔτι χρόνον μικρὸν ἕως οὗ πληρωσονται καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. καὶ εἶδον 12*
 ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο

v.4 και εξηλθεν αλλος ιππος πυρος^ἄ πυρρος^{τ.κ.ν} και τω καθημενω επι αυτον^ἄ αυτω^{τ.κ} εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ^ἄ απο^{τ.κ} της γης και^{τ.κ.ν} ινα αλληλους σφαξουσιν^ν σφαξωσι^ἄ σφαξωσιν^{τ.κ} και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη. **v.5** και οτε ηνοιξεν^{τ.κ.ν} ηνοιξε^ἄ την^ἄ σφραγιδα^ἄ την τριτην σφραγιδα^{τ.κ} ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε^ἄ βλεπε^{τ.κ} και^{τ.κ} ειδον^{τ.κ.ν} και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επι αυτον^ἄ αυτω^{τ.κ} εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου. **v.6** και ηκουσα ως^ν φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χοινιξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικες κριθων^ν κριθης^{τ.ἄ.κ} δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης. **v.7** και οτε ηνοιξε^ἄ ηνοιξεν^{τ.κ.ν} την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα φωνην^{τ.κ.ν} του τεταρτου ζωου λεγοντος^ἄ λεγουσαν^{τ.κ} ερχου και^{τ.ἄ.κ} ιδε^ἄ βλεπε^{τ.κ}. **v.8** και^{τ.κ.ν} ειδον^{τ.κ.ν} και ιδου ιππος χλωρος και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω [ο]^ν ο^{τ.ἄ.κ} θανατος και ο αδης ηκολουθει^ἄ αυτω^ἄ ακολουθει^{τ.κ} μετ^{τ.κ.ν} αυτου^{τ.κ.ν} και εδοθη αυτω^ἄ αυτοις^{τ.κ.ν} εξουσια αποκτειναι^{τ.κ} επι το τεταρτον της γης αποκτειναι^ἄ εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης. **v.9** και οτε ηνοιξε^ἄ ηνοιξεν^{τ.κ.ν} την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του^ἄ αρνιου^ἄ ην ειχον. **v.10** και εκραξαν^ἄ εκραζον^{τ.κ} φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και ο^{τ.κ} αληθινος ου κρινεις το αιμα ημων εκ^ἄ απο^{τ.κ} των κατοικουντων επι της γης. **v.11** και εδοθη^ἄ αυτοις^ἄ εκαστω^ἄ στολη^ἄ λευκη^ἄ εδοθησαν^{τ.κ} εκαστοις^{τ.κ} στολαι^{τ.κ} λευκαι^{τ.κ} και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται^ν αναπαυσωνται^{τ.ἄ.κ} ετι χρονον μικρον^{τ.κ.ν} εως [ου]^ἄ ου^{τ.κ} πληρωσωσι^ἄ πληρωθωσιν^ν πληρωσονται^{τ.κ} και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων [και]^ἄ οι μελλοντες αποκτενεσθαι^ν αποκτενεσθαι^ἄ αποκτεινεσθαι^{τ.κ} ως και αυτοι. **v.12** και ειδον οτε ηνοιξε^ἄ ηνοιξεν^{τ.κ.ν} την σφραγιδα την εκτην και ιδου^{τ.κ} σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος εγενετο^{τ.κ.ν} μελας εγενετο^ἄ ως σακκος τριχινος και η σεληνη ολη^ν [ολη]^ἄ εγενετο ως αιμα.

καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς
 13* αἶμα. καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν ὡς συκὴ βάλλει
 14* τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου σειομένη. καὶ οὐρανὸς
 ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἰλισσόμενον καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν
 15* τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες
 καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ πᾶς δούλος καὶ
 πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυσαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν
 16* ὄρεων. καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ
 17* τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου. ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ
 καὶ τίς δύναται σταθῆναι.

7* καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας
 γωνίας τῆς γῆς κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς ἵνα μὴ πνέη
 2* ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. καὶ εἶ-
 δον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ
 ζῶντος καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐ-
 3* τοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. λέγων μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν
 μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα ἄχρις οὗ σφραγίζωμεν τοὺς δούλους
 4* τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν
 ἐσφραγισμένων ἑξήκοντα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν ἰσ-
 5* ραήλ. ἐκ φυλῆς ἰούδα ἑβ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς ῥουβὴν ἑβ
 6* χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς γὰδ ἑβ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. ἐκ

v.13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἐπεσον^ἄ ἐπεσαν^{τ.κ.ν} εἰς τὴν γῆν ὡς συκὴ βαλουσα^ἄ βάλλει^{τ.κ.ν} τοὺς ὀλυνθους αὐτῆς ὑπο μεγάλου^{τ.κ} ἀνεμου μεγάλου^{ἄ.ν} σειομένη. **v.14** καὶ ο^{ἄ.ν} οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἰλισσομενον^{ἄ.ν} εἰλισσομενον^{τ.κ} καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τοπῶν αὐτῶν ἐκινήθησαν. **v.15** καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ πλούσιοι^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} οἱ^{τ.κ} χιλίαρχοι καὶ οἱ πλούσιοι^{ἄ.ν} καὶ^{ἄ.ν} οἱ^{ἄ.ν} ἰσχυροὶ^{ἄ.ν} δυνατοὶ^{τ.κ} καὶ πᾶς δούλος καὶ [πᾶς]^ἄ πᾶς^{τ.κ} ἐλεύθερος ἐκρυσαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὄρεων. **v.16** καὶ λεγουσὶ^ἄ λεγουσὶν^{τ.κ.ν} τοῖς ὄρεσι^ἄ ὄρεσιν^{τ.κ.ν} καὶ ταῖς πέτραις πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου. **v.17** ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν^ν αὐτοῦ^{τ.ἄ.κ} καὶ τίς δύναται σταθῆναι. **7 v.1** καὶ^{τ.ἄ.κ} μετὰ τοῦτο^{ἄ.ν} ταῦτα^{τ.κ} εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς ἵνα μὴ πνέη ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ τὴν πᾶν^{τ.κ.ν} δένδρον. **v.2** καὶ εἶδον ἄλλον ἀγγελὸν ἀναβάντα^{κ.ἄ.ν} ἀναβάντα^τ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος καὶ ἔκραξε^ἄ ἔκραξεν^{τ.κ.ν} φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. **v.3** λέγων μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα ἄχρις^{τ.ἄ.κ} ἄχρις^{τ.ἄ.κ} οὗ^{τ.ἄ.κ} σφραγίζωμεν^{κ.ἄ.ν} τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **v.4** καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων ἑκατὸν^{ἄ.ν} καὶ^ἄ τεσσαρακοντα^ἄ τεσσαρακοντα^ν τεσσαρες^{ἄ.ν} ἑξήκοντα^{τ.κ} χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν ἰσραήλ. **v.5** ἐκ φυλῆς ἰουδα δώδεκα^{ἄ.ν} ἑβ^{τ.κ} χιλιάδες [ἐσφραγισμένοι]^ἄ ἐσφραγισμένοι^{τ.κ.ν} ἐκ φυλῆς ῥουβὴν^ἄ ῥουβὴν^{τ.κ.ν} ἑβ^{τ.ἄ.κ} δώδεκα^ν χιλιάδες ἐσφραγισμένοι^{τ.κ} ἐκ φυλῆς γὰδ δώδεκα^ν ἑβ^{τ.ἄ.κ} χιλιάδες ἐσφραγισμένοι^{τ.κ}.

φυλῆς ἀσῆρ ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς νεφθαλείμ ἰβ̄ χιλιά-
 δες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς μανασσῆ ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. ἐκ 7*
 φυλῆς συμεὼν ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς λευὶ ἰβ̄ χιλιάδες
 ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς ἰσαχάρ ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. ἐκ φυ- 8*
 λῆς ζαβουλῶν ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς ἰωσήφ ἰβ̄ χιλιάδες
 ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς βενιαμὶν ἰβ̄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. μετὰ 9*
 ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο
 ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν ἐστῶτες ἐνώπιον
 τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου περιβεβλημένοι στολὰς λευκὰς καὶ
 φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες ἡ 10*
 σωτηρία τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τῷ ἀρνίῳ. καὶ 11*
 πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων
 καὶ τῶν τεσσάρων ζῶν καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον
 αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ. λέγοντες ἀμήν ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα 12
 καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ
 θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἕκ τῶν 13*
 πρεσβυτέρων λέγων μοι οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς
 τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἦλθον. καὶ εἶρηκα αὐτῷ κύριέ σὺ οἶδας καὶ εἶπέν 14*
 μοι οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἔπλυναν
 τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.
 διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ 15*
 ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου

v.6 εκ φυλης ασρη δωδεκα^v ιβ^{τ.μ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης νεφθαλιμ^v νεφθαλειμ^{τ.μ.κ} δωδεκα^v ιβ^{τ.μ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης μανασση δωδεκα^v ιβ^{τ.μ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ}. **v.7** εκ φυλης συμεων δωδεκα^v ιβ^{τ.μ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης λευι δωδεκα^v ιβ^{τ.μ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης ισαχαρ^v ισαχαρ^{τ.μ.κ} δωδεκα^v ιβ^{τ.μ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ}. **v.8** εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα^v ιβ^{τ.μ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα^v ιβ^{τ.μ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι^{τ.κ} εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα^v ιβ^{τ.μ.κ} χιλιαδες εσφραγισμενοι. **v.9** μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον^{τ.κ.ν} ουδεις εδυνατο^{μ.ν} ηδυνατο^{τ.κ} εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας^μ εστωτες^{τ.κ.ν} ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους^{μ.ν} περιβεβλημενοι^{τ.κ} στολας λευκας και φοινικας^μ φοινικες^{τ.κ.ν} εν ταις χερσιν αυτων. **v.10** και κραζουσιν^v κραζουσι^μ κραζοντες^{τ.κ} φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω^{κ.μ.ν} ημων^{κ.μ.ν} τω^{κ.μ.ν} καθημενω επι τω^{μ.ν} θρονω^{μ.ν} του^{τ.κ} θρονου^{τ.κ} του^τ θεου^τ ημων^τ και τω αρνιω. **v.11** και παντες οι αγγελοι εισηκεισαν^{μ.ν} εστηκεσαν^{τ.κ} κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσαν^v επεσον^{τ.μ.κ} ενωπιον του θρονου [αυτου]^μ επι τα^{μ.ν} προσωπα^{μ.ν} προσωπον^{τ.κ} αυτων και προσεκυνησαν τω θεω. **v.13** και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας λευκας τινες εισι^μ εισιν^{τ.κ.ν} και ποθεν ηλθον. **v.14** και ειπον^μ ειρηκα^{τ.κ.ν} αυτω κυριε μου^{μ.ν} ου οιδας και ειπε^μ ειπεν^{τ.κ.ν} μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν [αυτας]^μ αυτας^{κ.ν} στολας^τ αυτων^τ εν τω αιματι του αρνιου. **v.15** δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθήμενος επι τω^μ του^{τ.κ.ν} θρονω^μ θρονου^{τ.κ.ν} σκηνωσει επι αυτους.

- 16* σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι οὐδὲ μὴ
 17* πέση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα. ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀναμέ-
 σον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζώσας πηγὰς
 ὑδάτων καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
- 8* καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην ἐγένετο σιγή ἐν τῷ οὐρανῷ
 2* ὡς ἡμιώριον. καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστή-
 3* κασιν καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν
 καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν καὶ ἐδόθη αὐ-
 τῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ
 4 τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ ἀνέβη ὁ κα-
 πνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου
 5* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸ λιβανωτὸν καὶ ἐγένετο
 αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγένε-
 6* νοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι
 7* ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν εαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν. καὶ
 ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα
 αἵματι καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη καὶ
 8* πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ
 ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο τὸ
 9* τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα. καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν
 10* τῇ θαλάσῃ τὰ ἔχοντα ψυχὰς καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. καὶ
 ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας

v.16 ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ^μ ου^μ ουδε^{τ.κ.ν} μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα. **v.17** οτι το αρνιον το ανα^{μ.ν} μεσον^{μ.ν} αναμεσον^{τ.κ} του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωης^{μ.ν} ζωσας^{τ.κ} πηγας υδατων και εξαλειπει ο θεος παν δακρυον εκ^{μ.ν} απο^{τ.κ} των οφθαλμων αυτων. **8 v.1** και οτε^{τ.μ.κ} οταν^ν ηνοιξε^μ ηνοιξεν^{τ.κ.ν} την σφραγίδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον. **v.2** και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν^μ εστηκασιν^{τ.κ.ν} και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες. **v.3** και αλλος αγγελος ηλθε^μ ηλθεν^{τ.κ.ν} και εσταθη επι του^{μ.ν} το^{τ.κ} θυσιαστηριου^{μ.ν} θυσιαστηριον^{τ.κ} εχων λιβανωτον χρυσοῦν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωσει^ν δωση^{τ.μ.κ} ταῖς προσευχαῖς των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσοῦν το ενωπιον του θρονου. **v.5** και ειληφεν ο αγγελος τον^{μ.ν} το^{τ.κ} λιβανωτον και εγεμισεν αυτον^{μ.ν} αυτο^{τ.κ} εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο φωναὶ^{τ.κ} και^{τ.κ} βρονταὶ και^{μ.ν} φωναὶ^{μ.ν} και αστραπαι και σεισμος. **v.6** και οι επτα αγγελοι οι^{κ.μ.ν} εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν αυτους^ν εαυτους^{τ.μ.κ} ινα σαλπισωσι^μ σαλπισωσιν^{τ.κ.ν}. **v.7** και ο πρῶτος αγγελος^{τ.κ} εσαλπισεν^{τ.κ.ν} εσαλπισε^μ και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν^{μ.ν} αιματι και εβληθη εις την γην και^{μ.ν} το^{μ.ν} τριτον^{μ.ν} της^{μ.ν} γης^{μ.ν} κατεκαη^{μ.ν} και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη. **v.8** και ο δευτερος αγγελος εσαλπισε^μ εσαλπισεν^{τ.κ.ν} και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα. **v.9** και απεθανε^μ απεθανεν^{τ.κ.ν} το τριτον των κτισματων των^{τ.κ.ν} εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρσαν^ν διεφθαρη^{τ.μ.κ}. **v.10** και ο τριτος αγγελος εσαλπισε^μ εσαλπισεν^{τ.κ.ν} και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των^{μ.ν} υδατων.

καιόμενος ὡς λαμπάς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς
πηγὰς ὑδάτων. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ἄψινθος καὶ γίνεται 11*
τὸ τρίτον εἰς ἄψινθον καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων
ὅτι ἐπικράνθησαν. καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ ἐπλήγη τὸ 12*
τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων
ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς
καὶ ἡ νύξ ὁμοίως. καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου ἐν 13*
μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν
ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν
μελλόντων σαλπίζειν.

καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρα- 9*
νοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς
ἀβύσσου. καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ 2*
φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ
ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς 3
τὴν γῆν καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπιοὶ τῆς
γῆς. καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ 4*
πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες
οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἐδόθη 5*
αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσιν μῆνας πέντε
καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου ὅταν παίσῃ ἄνθρω-
πον. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον 6*
καὶ οὐχ εὕρησουσιν αὐτόν καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύξεται ὁ

v.11 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ^{μ.} ἀψινθος καὶ ἐγενετο^{μ.} γίνεται^{τ.κ.} τὸ τρίτον τῶν^{κ.μ.} ὑδάτων^{κ.μ.} εἰς ἀψινθον καὶ πολλοὶ τῶν^{μ.} ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων ὅτι ἐπικράνθησαν.
v.12 καὶ ὁ τέταρτος ἀγγελος ἐσάλπισε^{μ.} ἐσάλπισεν^{τ.κ.} καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς
σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ^{τ.μ.κ.} τὸ
τρίτον αὐτῆς καὶ ἡ νύξ ὁμοίως. **v.13** καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ^{μ.} ἀγγέλου^{τ.κ.} πετωμένου^{μ.}
ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς^{τ.μ.κ.} κατοικοῦσιν^{τ.μ.κ.}
ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σαλπγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων
σαλπίζειν. **9 v.1** καὶ ὁ πέμπτος ἀγγελος ἐσάλπισε^{μ.} ἐσάλπισεν^{τ.κ.} καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. **v.2** [καὶ^{μ.}
καὶ^{τ.κ.} ἠνοιξε^{μ.} ἠνοιξεν^{τ.κ.} τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου]^{μ.} ἀβύσσου^{τ.κ.} καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος
ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης^{μ.} μεγάλης^{τ.κ.} καὶ ἐσκοτίσθη^{τ.μ.κ.} ἐσκοτίσθη^{τ.μ.κ.} ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ
τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. **v.4** καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσουσιν^{τ.κ.} ἀδικήσωσιν^{μ.} οἵτινες οὐκ
τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους^{τ.κ.} οἵτινες οὐκ
ἐχουσι^{μ.} ἐχουσι^{τ.κ.} τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν^{τ.μ.κ.}. **v.5** καὶ ἐδόθη αὐτοῖς^{τ.κ.}
αὐταῖς^{τ.μ.κ.} ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσιν^{τ.κ.} βασανισθῶσιν^{μ.} βασανισθῶσιν^{τ.κ.}
μῆνας πέντε καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. **v.6** καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἀνθρώποι τὸν θάνατον καὶ οὐ^{μ.} μὴ^{μ.} οὐχ^{τ.κ.} εὕρησουσιν αὐτόν
καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγει^{τ.μ.κ.} φεύξεται^{τ.κ.} ὁ^{τ.κ.} θάνατος^{τ.κ.} ἀπ' αὐτῶν ὁ^{μ.} θάνατος^{μ.}.

7* θάνατος ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι
8 χρυσοῦ καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων. καὶ εἶχον τρίχας
9 ὡς τρίχας γυναικῶν καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν. καὶ εἶχον
θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς καὶ ἡ φωνὴ τῶν περὺγων αὐτῶν ὡς φωνή
10* ἀρμάτων ἵπων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. καὶ ἔχουσιν οὐράς
ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν καὶ ἡ ἐξουσία
11* αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν
βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου ὄνομα αὐτῷ ἐβραϊστὶ ἀβαδδὼν καὶ ἐν
12* τῇ ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει ἀπολλύων. ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπηλθεν ἰδοὺ ἔρχονται
13* ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἔκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ ἤκουσα
φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ
14* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. λέγουσαν τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα λῦσον
τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ
15* εὐφράτῃ. καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν
ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν
16* ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ δύο μυριάδες μυ-
17 ριάδων καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν
τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας θώρακας πυρίνους
καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἶ κεφαλαὶ τῶν ἵπων ὡς κεφαλαὶ
λεόντων καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ
18* θεῖον. ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων
ἐκ τοῦ πυρός καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου
19* ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. αἶ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν

v.7 καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι^{τ.κ.ν} χρυσοῦ^{τ.κ.ν} χρυσοῦ^μ καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων. **v.10** καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα καὶ^{μ.ν} ἡν^{τ.κ} ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν^μ ἔχουσι^μ τοῦ^μ καὶ^{τ.κ} ἡ^{τ.κ.ν} ἐξουσία^{τ.κ.ν} αὐτῶν^{τ.κ.ν} ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. **v.11** καὶ^{τ.κ} ἔχουσαι^μ ἔχουσιν^{τ.κ.ν} ἐπ^{κ.ν} ἐφ^τ αὐτῶν^{τ.κ.ν} βασιλέα ἐπ^μ αὐτῶν^μ τὸν^{τ.κ.ν} ἄγγελον τῆς ἀβύσσου ὄνομα αὐτῷ ἐβραϊστὶ ἀβαδδὼν^μ ἀβαδδὼν^{τ.κ.ν} καὶ^{τ.κ.ν} ἐν δε^μ τῇ ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει ἀπολλύων. **v.12** ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπηλθεν ἰδοὺ ἔρχεται^{μ.ν} ἔρχονται^{τ.κ} ἐτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. **v.13** καὶ ὁ ἔκτος ἄγγελος ἐσάλπισε^μ ἐσάλπισεν^{τ.κ.ν} καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν [τεσσαρῶν]^ν τεσσαρῶν^{τ.μ.κ} κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **v.14** λεγόντα^ν λέγουσαν^{τ.μ.κ} τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ ὁ^{μ.ν} ἐχὼν^{μ.ν} ὡς^{τ.κ} εἶχε^{τ.κ} τὴν σάλπιγγα λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ εὐφράτῃ. **v.15** καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ [εἰς]^μ τὴν^μ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν ἵνα ἀποκτείνωσι^μ ἀποκτείνωσιν^{τ.κ.ν} τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. **v.16** καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν^{μ.ν} στρατευμάτων τοῦ ἵππου^μ ἵππικοῦ^{τ.κ.ν} δύο^{τ.κ} μυριάδες^{τ.μ.κ} δισμυριάδες^ν μυριάδων καὶ^{τ.κ} ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. **v.18** ἀπο^{μ.ν} ὑπο^{τ.κ} τῶν τριῶν πληγῶν^{μ.ν} τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων ἀπο^μ ἐκ^{τ.κ.ν} τοῦ πυρός καὶ ἐκ^{τ.κ} τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ^{τ.κ} τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

είσιν αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεισιν ἔχουσαι κεφαλὰς καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς 20* πληγαῖς ταύταις οὔτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα μὴ προσκυνήσωσιν τὰ δαιμόνια καὶ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα ἃ οὔτε βλέπειν δύναται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν. καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν 21* φαρμακείων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πε- 10* ριβεβλημένον νεφέλην καὶ ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός. καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ 2* αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεωγμένον καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔκραξεν φωνῇ 3* μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται καὶ ὅτε ἔκραξεν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς 4* ἑαυτῶν ἔμελλον γράφειν καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν μοι σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς. καὶ 5* ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἦρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας 6* τῶν αἰώνων ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ὅτι χρόνος οὐκ ἔσται ἐτι. ἀλλὰ 7*

v.19 η^{κ.μ.ν} αἱ^τ γὰρ ἐξουσία^{κ.μ.ν} ἐξουσία^τ των^{μ.ν} αυτων^{τ.κ} ιπιων^{μ.ν} εν τω στοματι αυτων εστι^μ εισιν^τ εστιν^{κ.ν} και^{κ.μ.ν} εν^{κ.μ.ν} ταῖς^{κ.μ.ν} ουραις^{κ.μ.ν} αυτων^{κ.μ.ν} αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφειων^μ οφεισιν^{τ.κ.ν} εχουσαι κεφαλαι και εν αυταις αδικουσι^μ αδικουσιν^{τ.κ.ν}. **v.20** και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταῖς πληγαῖς ταυταις ουδε^ν ου^{κ.μ} ουτε^τ μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησουσιν^ν προσκυνησωσι^μ προσκυνησωσιν^{τ.κ} τα δαιμονια και τα^{μ.ν} ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα [και^μ και^{τ.κ.ν} τα χαλκα]^μ χαλκα^{τ.κ.ν} και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται^ν δυναται^{τ.μ.κ} ουτε ακουειν ουτε περιπατειν. **v.21** και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακων^ν φαρμακειων^{τ.μ.κ} αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματος αυτων. **10 v.1** και ειδον αλλον^{τ.κ.ν} αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η^{μ.ν} ιρις επι της κεφαλαι αυτου^{μ.ν} και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος. **v.2** και εχων^{μ.ν} ειχεν^{τ.κ} εν τη χειρι αυτου βιβλιον^μ βιβλαριδιον^{τ.κ.ν} ανεωγμενον^{τ.μ.κ} ηνεωγμενον^ν και εθηκε^μ εθηκεν^{τ.κ.ν} τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της^{μ.ν} την^{τ.κ} θαλασσης^{μ.ν} θαλασσαν^{τ.κ} τον δε ευωνυμον επι της^{μ.ν} την^{τ.κ} γης^{μ.ν} γην^{τ.κ}. **v.3** και εκραξε^μ εκραξεν^{τ.κ.ν} φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωναις. **v.4** και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται τας^{τ.κ} φωναις^{τ.κ} εαυτων^{τ.κ} εμελλον^{τ.μ.κ} ημελλον^ν γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν μοι^{τ.κ} σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα^{μ.ν} ταυτα^{τ.κ} γραψῃς. **v.5** και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρε^μ ηρεν^{τ.κ.ν} την χειρα αυτου την^{μ.ν} δεξιαν^{μ.ν} εις τον ουρανον. **v.6** και ωμοσεν [εν]^μ εν^{τ.κ.ν} τω ζωντι εις τους αιωναις των αιωνων ος εκτισε^μ εκτισεν^{τ.κ.ν} τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκετι^{μ.ν} ουκ^{τ.κ} εσται ετι^{τ.κ}.

- ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδομοῦ ἀγγέλου ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν
 καὶ τελεσθῆ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ ὡς εὐηγγέλισεν τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις
 8* τοῖς προφήταις. καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πάλιν λαλοῦσα
 μετ' ἐμοῦ καὶ λέγουσα ὑπάγε λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεωγμένον ἐν τῇ
 9* χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπηλ-
 θον πρὸς τὸν ἄγγελον λέγων αὐτῷ ὅς μοι τὸ βιβλαρίδιον καὶ λέγει μοι
 λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν ἀλλ' ἐν τῷ στόματί
 10* σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
 ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ
 11* καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. καὶ λέγει μοι δεῖ σε
 πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν
 πολλοῖς.
- 11*** καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ λέγων ἔγειραι καὶ μέτρησον τὸν
 ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνούντας ἐν αὐτῷ.
 2* καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης
 ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσα-
 3* ράκοντα δύο. καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου καὶ προφητεύσουσιν
 4* ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους. οὗτοί
 εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τῆς γῆς ἐστῶ-
 5* σαι. καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος
 αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδι-

v.7 ἀλλ^{μ.ν} ἀλλα^{τ.κ} ἐν ταῖς ἡμεραῖς τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδομοῦ ἀγγέλου ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν καὶ
 ετελεσθῆ^{μ.ν} τελεσθῆ^{τ.κ} τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ ὡς εὐηγγέλισε^μ εὐηγγέλισεν^{τ.κ.ν} τοὺς^{μ.ν} τοὺς^{τ.κ}
 εαυτοῦ^{τ.κ.ν} δούλους^{μ.ν} αὐτοῦ^μ δούλοις^{τ.κ} τοὺς^{μ.ν} τοὺς^{τ.κ} προφήτας^{μ.ν} προφήταις^{τ.κ}. **v.8** καὶ
 ἡ φωνὴ ἦν ἠκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πάλιν λαλοῦσαν^ν λαλοῦσα^{τ.μ.κ} μετ' ἐμοῦ καὶ λέγουσαν^ν
 λέγουσα^{τ.μ.κ} ὑπάγε λάβε τὸ βιβλίον^ν βιβλιδαριον^μ βιβλαρίδιον^{τ.κ} τὸ ἀνεωγμένον^μ ἠνεωγμένον^{τ.κ.ν}
 ἐν τῇ χειρὶ τοῦ^{μ.ν} ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **v.9** καὶ ἀπηλθ^ν
 ἀπηλθον^{τ.μ.κ} πρὸς τὸν ἄγγελον λέγων αὐτῷ δουναι^{μ.ν} δος^{τ.κ} μοι τὸ βιβλιδαριον^μ βιβλαρίδιον^{τ.κ.ν}
 καὶ λέγει μοι λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ
 ὡς μέλι. **v.10** καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον^μ βιβλαρίδιον^{τ.κ.ν} ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον
 αὐτό καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. **v.11** καὶ
 λέγουσιν^ν λέγει^{τ.μ.κ} μοι δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἐπὶ^μ ἔθνεσιν^μ ἔθνεσιν^{τ.κ.ν} καὶ γλώσ-
 σαις καὶ βασιλεῦσιν^μ βασιλεῦσιν^{τ.κ.ν} πολλοῖς. **11 v.1** καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ
 καὶ^κ ὁ^κ ἀγγελο^κ εἰστήκει^κ λέγων ἐγειρε^ν ἐγειραι^{τ.μ.κ} καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυ-
 σιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνούντας ἐν αὐτῷ. **v.2** καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωθεν^{κ.μ.ν} εἰσωθεν^τ τοῦ ναοῦ
 ἔκβαλε ἔξωθεν^ν ἐξω^{τ.μ.κ} καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν^μ ἔθνεσιν^{τ.κ.ν} καὶ τὴν πόλιν
 τὴν ἁγίαν πατήσουσιν^μ πατήσουσιν^{τ.κ.ν} μῆνας τεσσαράκοντα^ν τεσσαράκοντα^{τ.μ.κ} [καὶ]^ν καὶ^μ δύο.
v.3 καὶ δώσω τοῖς δυσὶ^μ δυσὶν^{τ.κ.ν} μάρτυσιν^μ μάρτυσιν^{τ.κ.ν} μου καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας
 διακοσίας ἑξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους. **v.4** οὗτοι εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ^{κ.μ.ν} δύο λυχνίαι
 αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου^{μ.ν} θεοῦ^{τ.κ} τῆς γῆς ἐστῶτες^ν ἐστῶσαι^{τ.μ.κ}. **v.5** καὶ εἰ τις αὐτοὺς θέλει^{μ.ν}
 θελεῖ^{τ.κ} ἀδικῆσαι πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ εἰ τις
 θελησῇ^ν θελεῖ^μ αὐτοὺς θελεῖ^{τ.κ} ἀδικῆσαι οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

κῆσαι οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι 6*
τὸν οὐρανὸν ἵνα μὴ βρέχη ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας καὶ
ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν
γῆν πάσῃ πληγῇ ὅσακις ἐὰν θελήσωσιν. καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρ- 7*
τυρίαν αὐτῶν τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον
μετ' αὐτῶν καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. καὶ τὰ πτώματα 8*
αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης ἣτις καλεῖται πνευματι-
κῶς σόδομα καὶ αἴγυπτος ὅπου καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη. καὶ 9*
βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα
αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμῖς καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσιν
τεθῆναι εἰς μνήματα. καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χάρουσιν ἐπ' 10*
αὐτοῖς καὶ εὐφρανθήσονται καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις ὅτι οὗτοι οἱ
δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μετὰ τὰς 11*
τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμῖς πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσηλθεν ἐπ' αὐτούς
καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς
θεωροῦντας αὐτούς. καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέ- 12*
γούσαν αὐτοῖς ἀνάβητε ὦδε καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ
καὶ ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο 13*
σεισμὸς μέγας καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν
τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγέν- 14*
νοντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπηλθεν
ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν καὶ 15*

v.6 ουτοι εχουσιν την^v εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ινα μη βρεχη^{τ.κ} υετος βρεχη^{μ.ν} εν^{τ.κ} τας^{μ.ν} ημεραις^{τ.κ} ημερας^{μ.ν} αυτων^{τ.κ} της προφητειας αυτων^{μ.ν} και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην εν^{μ.ν} παση πληγη οσακις εαν θελησωσι^μ θελησωσιν^{τ.κ.ν}. **v.7** και οταν τελεσωσι^μ τελεσωσιν^{τ.κ.ν} την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει πολεμον^{τ.κ} μετ αυτων πολεμον^{μ.ν} και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους. **v.8** και το^v τα^{τ.μ.κ} πτωμα^v πτωματα^{τ.μ.κ} αυτων επι της πλατειας της^{μ.ν} πολεως της μεγαλης ητις καλεται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος αυτων^{μ.ν} ημων^{τ.κ} εσταυρωθη. **v.9** και βλεπουσιν^{μ.ν} βλεψουσιν^{τ.κ} εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το^{μ.ν} τα^{τ.κ} πτωμα^{μ.ν} πτωματα^{τ.κ} αυτων ημερας τρεις και^{τ.κ.ν} ημῖς και τα πτωματα αυτων ουκ αφιουσιν^v αφησουσι^μ αφησουσιν^{τ.κ} τεθηναι εις μνημα^{μ.ν} μνηματα^{τ.κ}. **v.10** και οι κατοικουντες επι της γης χαρουσιν^{μ.ν} χαρουσιν^{τ.κ} επ αυτοις και ευφρανονται^v ευφρανθησονται^{τ.μ.κ} και δωρα δωσουσιν^μ πεμψουσιν^{τ.κ.ν} αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης. **v.11** και μετα τας τρεις ημερας και ημῖς πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν εν^v εις^μ επ^{τ.κ} αυτοις^v αυτοις^{τ.μ.κ} και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεπεσεν^v επεσεν^{τ.μ.κ} επι τους θεωρουντας αυτους. **v.12** και ηκουσα^μ ηκουσαν^{τ.κ.ν} φωνην^{τ.μ.κ} φωνης^v μεγαλην^{τ.μ.κ} μεγαλης^v εκ του ουρανου λεγουσης^v λεγουσαν^{τ.μ.κ} αυτοις αναβατε^v αναβητε^{τ.μ.κ} ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων. **v.13** και εν εκεινη τη ημερα^μ ωρα^{τ.κ.ν} εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσε^μ επεσεν^{τ.κ.ν} και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου. **v.14** η ουαι η δευτερα απηλθεν και^κ ιδου^{τ.κ.ν} η ουαι η τριτη ιδου^μ ερχεται ταχυ.

ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι
 τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ καὶ βασιλεύσει
 16* εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι
 οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὰ
 17* πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ. λέγοντες εὐχαριστοῦμέν
 σοι κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος ὅτι
 18* εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας. καὶ τὰ ἔθνη
 ὠργίσθησαν καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι
 καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις
 καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μέγαισι καὶ
 19* διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. καὶ ἠνοιγῆ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ
 ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὠφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ
 καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ χάλαζα
 μεγάλη.

12 καὶ σημεῖον μέγα ὠφθη ἐν τῷ οὐρανῷ γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον
 καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
 2* στέφανος ἀστέρων δώδεκα. καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα κράζει ὠδίνουσα
 3* καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. καὶ ὠφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
 ἰδοὺ δράκων μέγας πυρρός ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ
 4 ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτὰ. καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ
 τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ ὁ
 δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν ἵνα ὅταν
 5* τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα ὃς μέλλει
 ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐ-

v.15 καὶ ὁ ἑβδομὸς ἀγγελοῦ ἐσαλπυσε^ἄ ἐσαλπυσεν^{τ.κ.ν} καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι^{τ.ἄ.κ} λέγοντες^ν ἐγένετο^{ἄ.ν} ἐγενοντο^{τ.κ} ἡ^{ἄ.ν} αἱ^{τ.κ} βασιλεῖαι^{ἄ.ν} βασιλείαι^{τ.κ} τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **v.16** καὶ οἱ εἴκοσι καὶ^{τ.κ} τέσσαρες πρεσβύτεροι [οἱ]^ν οἱ^{τ.ἄ.κ} ἐνώπιον [τοῦ^ἄ θρόνου]^ἄ τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν ἐπεσον^ἄ ἐπεσαν^{τ.κ.ν} ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ. **v.17** λέγοντες εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ^{τ.κ} ἐρχόμενος^{τ.κ} ὅτι εἴληφας τὴν δύναμιν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας. **v.18** καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν καὶ ἦλθεν ἡ ὀργὴ σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα σου τοὺς^ν τοῖς^{τ.ἄ.κ} μικροῖς^ν μικροῖς^{τ.ἄ.κ} καὶ τοὺς^ν τοῖς^{τ.ἄ.κ} μέγαισι^ν μεγάλοις^{τ.ἄ.κ} καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. **v.19** καὶ ἠνοιγῆ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ^ν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὠφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ^ἄ κυρίου^ἄ αὐτοῦ^{τ.κ.ν} ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός^{τ.κ.ν} καὶ^{τ.κ.ν} χάλαζα μεγάλη. **12 v.2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ^ν ἐκραζεν^ἄ κραζει^{τ.κ.ν} ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. **v.3** καὶ ὠφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἰδοὺ δράκων πυρρός^ἄ μέγας πυρρός^{τ.κ.ν} ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα^{τ.κ} ἑπτὰ διαδήματα^{ἄ.ν}. **v.5** καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα^ν ἄρρενα^{τ.ἄ.κ} ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς^{ἄ.ν} τὸν θρόνον αὐτοῦ.

τῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν 6*
 ἔρημον ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν
 αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ 7*
 οὐρανῷ ὁ μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος
 καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν οὔτε 8*
 τόπος εὐρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας 9*
 ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος ὁ καλούμενος διάβολος καὶ ὁ σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν
 οἰκουμένην ὅλην ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
 ἐβλήθησαν. καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄρτι 10*
 ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ
 ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ὅτι κατέβληθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν
 ἡμῶν ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.
 καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς 11
 μαρτυρίας αὐτῶν καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.
 διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες οὐαὶ τοῖς 12*
 κατοικοῦσιν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς
 ἔχων θυμὸν μέγαν εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων 13*
 ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρρην. καὶ 14*
 ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου ἵνα πέτηται
 εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ και-
 ροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφης 15*
 ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμὸν ἵνα ταύτην
 ποταμοφόρητον ποιήσῃ. καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ καὶ ἠνοιξεν ἡ 16*

v.6 καὶ ἡ γυνὴ ἐφυγεν εἰς τὴν ἐρημον ὅπου ἔχει ἐκεῖ ^{μ.ν} τοπὸν ἡτοιμασμένον ὑπο^μ ἀπο^{τ.κ.ν} τοῦ θεοῦ ἵνα ἐκεῖ ἐκτρέφωσιν^μ τρέφωσιν^{τ.κ.ν} αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. **v.7** καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ ^ν πολέμησαι^{μ.ν} ἐπολέμησαν^{τ.κ} μετὰ^{μ.ν} κατὰ^{τ.κ} τοῦ δράκοντος καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε^μ ἐπολέμησεν^{τ.κ.ν} καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. **v.8** καὶ οὐκ ἴσχυσαν^{μ.ν} ἴσχυσαν^{τ.κ} οὔτε^{μ.ν} οὔτε^{τ.κ} τόπος εὐρέθη αὐτῶν^μ αὐτῶν^{τ.κ.ν} ἐπὶ ἐν τῷ οὐρανῷ. **v.9** καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος ὁ καλούμενος διάβολος καὶ ὁ ^{τ.κ.ν} σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **v.10** καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν^{τ.κ} ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν^{μ.ν} ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐβλήθη^{μ.ν} κατέβληθη^{τ.κ} ὁ κατήγορος^{τ.μ.κ} τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὁ κατηγορῶν αὐτοῦ^ν αὐτῶν^{τ.μ.κ} ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **v.12** διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε [οἱ]^{μ.ν} οἱ^{τ.κ} οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες οὐαὶ τῇ^μ γῆ^μ τοῖς^{τ.κ} κατοικοῦσιν^{τ.κ} τὴν^{τ.κ.ν} γῆν^{τ.κ.ν} καὶ τῇ^μ τὴν^{τ.κ.ν} θάλασση^μ θάλασσαν^{τ.κ.ν} ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς θυμὸν μέγαν εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. **v.13** καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν ἐδίωξε^μ ἐδίωξεν^{τ.κ.ν} τὴν γυναῖκα ἣτις ἐτεκε^μ ἐτεκεν^{τ.κ.ν} τὸν ἄρρην^ν ἄρρην^{τ.μ.κ}. **v.14** καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ αἰ^ν δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἐρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς ὅπως^μ ὅπου^{τ.κ.ν} τρέφεται^μ τρέφεται^{τ.κ.ν} ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **v.15** καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφης ὀπίσω^{τ.κ} τῆς^{τ.κ} γυναικὸς^{τ.κ} ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω^{μ.ν} τῆς^{μ.ν} γυναικὸς^{μ.ν} ὕδωρ ὡς ποταμὸν ἵνα αὐτὴν^{μ.ν} ταύτην^{τ.κ} ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

- γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ
 17* στόματος αὐτοῦ. καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί καὶ ἀπήλθεν
 ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς τῶν τηρούντων
 τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ.
- 13* καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσ-
 σης θηρίον ἀναβαῖνον ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τῶν
 2* κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλα-
 σφημίας. καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
 ὡς ἄρκτου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ
 3* δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγά-
 λην. καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον
 καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη καὶ ἐθαυμάσθη ἐν ὅλη
 4* τῇ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου. καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν
 ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον λέγοντες τίς ὅμοιος τῷ
 5* θηρίῳ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λα-
 λοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας
 6* τεσσαράκοντα δύο. καὶ ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς
 τὸν θεὸν βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς
 7* ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν
 ἀγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ
 8* γλῶσσαν καὶ ἔθνος. καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦν-

v.16 καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε^ἄ κατέπιεν^{τ.κ.ν} τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **v.17** καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί καὶ ἀπήλθε^ἄ ἀπήλθεν^{τ.κ.ν} ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ^{τ.κ} ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.κ}. **13 v.1** [^ν 12.18+13:1] καὶ ἐστάθη^ν ἐστάθην^{τ.ἄ.κ} ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον ἔχον κεφαλὰς^{τ.κ} ἑπτὰ^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} κέρατα δέκα καὶ^{ἄ.ν} κεφαλὰς^{ἄ.ν} ἑπτὰ^{ἄ.ν} καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα^{τ.κ} ὄνομα^ἄ ὄνομα^{τ.κ} βλασφημίας. **v.2** καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου^{ἄ.ν} ἄρκτου^{τ.κ} καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. **v.3** καὶ εἶδον^{τ.κ} μίαν ἐκ^{ἄ.ν} τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡσεὶ^ἄ ὡς^{τ.κ.ν} ἐσφαγμένην εἰς θάνατον καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη καὶ ἐθαυμάσθη^{κ.ἄ} Ἀεθαυμάσθη^τ ἐν^τ ὅλῃ ἡ^{κ.ἄ.ν} τῇ^τ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου. **v.4** καὶ προσεκύνησαν τῷ^{ἄ.ν} δράκοντι^{ἄ.ν} τῷ^ἄ δεδωκοτι^ἄ τὴν^ἄ τὸν^{τ.κ} δράκοντα^{τ.κ} ὡς^{τ.κ} οἱ^ν ἔδωκεν^{τ.κ.ν} τὴν^ν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ καὶ προσεκύνησαν τῷ^{ἄ.ν} τῷ^{τ.κ} θηρίῳ^{ἄ.ν} θηρίον^{τ.κ} λέγοντες τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ καὶ^{ἄ.ν} τίς δυνατός^ἄ δύναται^{τ.κ.ν} πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ. **v.5** καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας^ἄ βλασφημίας^{τ.κ.ν} καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πολεμῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα^ν [καὶ]^ν τεσσαράκοντα^{τ.ἄ.κ} δύο. **v.6** καὶ ἠνοιξε^ἄ ἠνοιξεν^{τ.κ.ν} τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν^ν βλασφημίαν^{τ.ἄ.κ} πρὸς τὸν θεὸν βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ^{τ.κ} τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. **v.7** καὶ ἐδόθη αὐτῷ πολεμῆσαι^{τ.κ} ποιῆσαι πόλεμον^{ἄ.ν} μετὰ τῶν ἀγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ^{ἄ.ν} λαόν^{ἄ.ν} καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

τες ἐπὶ τῆς γῆς ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὄνοματά ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ
 ἀρνίου ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. εἴ τις ἔχει οὐς ἀκουσάτω. 9
 εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ 10*
 ἀποκτενεῖ δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ
 ἡ πίστις τῶν ἁγίων. καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς καὶ 11*
 εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. καὶ τὴν ἐξουσίαν 12*
 τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ
 τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσιν τὸ θηρίον τὸ πρῶτον οὐ
 ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα 13*
 ἵνα καὶ πῦρ ποιῆ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν
 ἀνθρώπων. καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα 14*
 ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ
 τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ
 ἔζησεν. καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἵνα καὶ 15*
 λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ ποιήσῃ ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσιν τὴν
 εἰκόνα τοῦ θηρίου ἵνα ἀποκτανθῶσιν. καὶ ποιεῖ πάντας τοὺς μικροὺς 16*
 καὶ τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐλευ-
 θέρους καὶ τοὺς δούλους ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν
 τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μέτωπων αὐτῶν. καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ 17*
 πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ὧδε ἡ σοφία ἐστίν ὁ ἔχων τὸν νοῦν ψηφισάτω τὸν 18*

v.8 και προσκυνησουσιν αυτον^v αυτω^{τ.μ.κ} παντες οι κατοικουντες επι της γης ου^v ων^{τ.μ.κ} ου γεγρα-
 πται το^{μ.ν} τα^{τ.κ} ονομα^{μ.ν} ονοματα^{τ.κ} αυτου^v εν τω^{μ.ν} τη^{τ.κ} βιβλιω^{μ.ν} βιβλω^{τ.κ} της ζωης του αρνιου
 του^{μ.ν} εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου. **v.10** ει τις εις^v εχει^μ αιχμαλωσιαν^{τ.κ.ν} συναγει^{τ.κ}
 εις^{τ.κ.ν} αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρη^v αποκτανθηται^v μαχαιρα^{τ.μ.κ} αποκτενει^{τ.μ.κ} δει^{τ.μ.κ}
 αυτον εν μαχαιρη^v μαχαιρα^{τ.μ.κ} αποκτανθηται ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων.
v.11 και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχε^μ ειχεν^{τ.κ.ν} κερата δυο ομοια αρνιω και
 ελαλει ως δρακων. **v.12** και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και
 εποιε^μ ποιει^{τ.κ.ν} την γην και τους κατοικουντας^{τ.κ} εν αυτη κατοικουντας^{μ.ν} ινα προσκυνησουσιν^v
 προσκυνησωσι^μ προσκυνησωσιν^{τ.κ} το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου.
v.13 και ποιει σημεια μεγαλα ινα^{τ.κ.ν} και πυρ ινα^μ ποιη^{τ.κ.ν} καταβαινειν^{τ.κ} εκ του ουρανου
 καταβαινειν^v καταβαινη^μ επι^μ εις^{τ.κ.ν} την γην ενωπιον των ανθρωπων. **v.14** και πλανα [τους^μ
 εμους]^μ τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου
 λεγων τοις κατοικουσι εν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο^{τ.μ.κ} ος^v ειχε^μ εχει^{τ.κ.ν} την πλη-
 γην της μαχαιρης^v μαχαιρας^{τ.μ.κ} και εξησε^μ εξησεν^{τ.κ.ν}. **v.15** και εδοθη αυτω δουναι^{τ.κ.ν}
 πνευμα δουναι^μ τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση [ινα]^v οσοι
 εαν^{μ.ν} αν^{τ.κ} μη προσκυνησωσι^μ προσκυνησωσιν^{τ.κ.ν} τη^{μ.ν} την^{τ.κ} εικονι^{μ.ν} εικονα^{τ.κ} του θηριου
 αποκτανθωσι^μ ινα^{τ.κ} αποκτανθωσιν^{τ.κ.ν}. **v.16** και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους
 και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσιν^{μ.ν} δωση^{τ.κ}
 αυτοις χαραγματα^μ χαραγμα^{τ.κ.ν} επι της χειρος αυτων της δεξιαις η επι το^v των^{τ.μ.κ} μετωπων^v
 μετωπων^{τ.μ.κ} αυτων. **v.17** και ινα μη τις δυναται^μ δυνηται^{τ.κ.ν} αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων
 το χαραγμα η^{τ.κ} το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου.

ἀριθμὸν τοῦ θηρίου ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶν καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ
 χξς.

- 14*** καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος σιών καὶ μετ' αὐτοῦ
 ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς
2* αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης καὶ
3* φωνὴν ἤκουσα κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. καὶ
 ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων
 ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ
 ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.
4* οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν παρθένοι γὰρ εἰσιν οὗ-
 τοι εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ οὗτοι ἠγοράσθησαν
5* ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ. καὶ ἐν τῷ στόματι αὐ-
 τῶν οὐχ εὐρέθη δόλος ἄμωμοί γὰρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ.
6* καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον ἐν μεσουρανήματι ἔχοντα εὐαγγέ-
 λιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶν ἔθνος
7* καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν. λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ φοβήθητε
 τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ
 προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ
8* πηγὰς ὑδάτων. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησεν λέγων ἔπεσεν ἔπεσεν
 βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας

v.18 ὠδε ἡ σοφία ἐστὶν ὁ ἐχὼν τὸν ^{τ.κ} νουν ψηφισατὼ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου
 ἐστὶν [καὶ]^μ καὶ ^{τ.κ.ν} ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἑξακοσίοι^ν ἑξηκοντα^ν ἑξ^ν [ἐστὶν]^μ χξς^{τ.μ.κ.}. **14 v.1** καὶ
 εἶδον καὶ ἰδοῦ τοῦ ^ν [το]^μ ἀρνίον ἐστὸς^ν ἐστηκὸς^{τ.μ.κ} ἐπὶ τὸ ὄρος σιών καὶ μετ' αὐτοῦ [ἀριθμὸς]^μ
 ρμδ^μ ἑκατὸν^{τ.κ.ν} τεσσαράκοντα^{τ.κ} τεσσαράκοντα^ν τέσσαρες^{τ.κ.ν} χιλιάδες ἐχουσαι τὸ^{μ.ν} ὄνομα^{μ.ν}
 αὐτοῦ^{μ.ν} καὶ^{μ.ν} τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **v.2** καὶ ἤκουσα
 φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης καὶ ἡ^{μ.ν} φωνὴ^{μ.ν}
 ἡ^{μ.ν} φωνὴ^{τ.κ} ἤκουσα ὡς^{μ.ν} κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **v.3** καὶ ᾄδουσιν
 [ὡς]^ν ὡς^{τ.κ} ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων
 καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο^{μ.ν} ἠδύνατο^{τ.κ} μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ρμδ^μ ἑκατὸν^{τ.κ.ν} τεσσαράκοντα^{τ.κ}
 τεσσαράκοντα^ν τέσσαρες^{τ.κ.ν} χιλιάδες οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. **v.4** οὗτοι εἰσιν οἱ μετὰ γυ-
 ναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν παρθένοι γὰρ εἰσιν οὗτοι εἰσιν^{τ.μ.κ} οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν
 ὑπάγῃ οὗτοι ὑπο^μ ἡσού^μ ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ. **v.5** καὶ
 ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη ψευδὸς^{μ.ν} δόλος^{τ.κ} ἄμωμοί γὰρ^{τ.μ.κ} εἰσι^μ εἰσιν^{τ.κ.ν} ἐνώπιον^{τ.κ}
 τοῦ^{τ.κ} θρόνου^{τ.κ} τοῦ^{τ.κ} θεοῦ^{τ.κ}. **v.6** καὶ εἶδον ἄλλον^{τ.κ.ν} ἄγγελον πετώμενον^{μ.ν} πετώμενον^{τ.κ} ἐν
 μεσουρανήματι ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι ἐπὶ^ν τοὺς καθημένους^{μ.ν} κατοικοῦντας^{τ.κ} ἐπὶ
 τῆς γῆς καὶ ἐπὶ^{μ.ν} πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν. **v.7** λέγων^{μ.ν} λέγοντα^{τ.κ} ἐν φωνῇ
 μεγάλῃ φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ προσκυνήσατε
 τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν^{κ.μ} θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **v.8** καὶ ἄλλος
 δευτερός^μ ἄγγελος δευτερός^ν ἠκολούθησε^μ ἠκολούθησεν^{τ.κ.ν} λέγων [ἐπεσεν]^μ ἐπεσεν^{τ.κ.ν} ἐπεσε^μ
 ἐπεσεν^{τ.κ.ν} βαβυλῶν ἡ πόλις^{τ.κ} ἡ^{τ.κ} μεγάλη ἡ^ν ὅτι^{τ.κ} ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς
 πεποτικε^μ πεποτικεν^{τ.κ.ν} πάντα τα^{μ.ν} ἔθνη.

αὐτῆς πεπότικεν πάντα ἔθνη. καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς 9*
λέγων ἐν φωνῇ μεγάλη εἶ τις τὸ θηρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ
καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκερασμένου 10*
ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ
καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ 11*
καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰῶνων καὶ οὐκ
ἔχουσιν ἀναπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτός οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ εἶ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
ὦδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν ὦδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ 12*
καὶ τὴν πίστιν ἰησοῦ. καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι 13*
γράψον μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπαρτί ναί λέγει
τὸ πνεῦμα ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν
ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ νεφέλη λευκὴ καὶ ἐπὶ τὴν 14*
νεφέλην καθήμενος ὁμοῖος υἱῷ ἀνθρώπου ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξυ. καὶ ἄλλος ἄγ- 15*
γελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ κράζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ ἐπὶ
τῆς νεφέλης πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον ὅτι ἦλθεν σοι ἡ ὥρα
τοῦ θερίσαι ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος 16*
ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. καὶ 17
ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων καὶ αὐτὸς
δρέπανον ὄξυ. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων 18*

v.9 και αλλος^{μ.ν} τριτος^{τ.κ} αγγελος τριτος^{μ.ν} ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει^{μ.ν} το θηριον προσκυνει^{τ.κ} και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου. **v.10** και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των^{τ.μ.κ} αγιων^{τ.μ.κ} αγγελων αγιων^ν και ενωπιον του αρνιου. **v.11** και ο καπνος του βασανισμου αυτων αναβαινει^{τ.κ} εις αιωνας αιωνων αναβαινει^{μ.ν} και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου. **v.12** ωδε η^{μ.ν} υπομονη των αγιων εστιν [ωδε]^μ ωδε^{τ.κ} οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου. **v.13** και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης [μοι]^μ μοι^{τ.κ} γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ^{μ.ν} απαρτι^{τ.κ} αρτι^{μ.ν} ναι^{τ.κ.ν} λεγει ναι^μ το πνευμα ινα αναπαησονται^ν αναπαυσωνται^{τ.μ.κ} εκ των κοπων αυτων τα γαρ^ν δε^{τ.μ.κ} εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων. **v.14** και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθιμενον^{μ.ν} καθιμενος^{τ.κ} ομοιον^{μ.ν} ομοιος^{τ.κ} υιω^{τ.μ.κ} υιον^ν ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσοον και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ. **v.15** και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν μεγαλη^{τ.κ} φωνη μεγαλη^{μ.ν} τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν σοι^{τ.κ} η ωρα του^{τ.κ} θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης. **v.16** και εβαλεν ο καθιμενος επι της^ν την^{τ.μ.κ} νεφελης^ν νεφελην^{τ.μ.κ} το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη. **v.18** και αλλος αγγελος [εξηλθεν]^ν εξηλθεν^{τ.μ.κ} εκ του θυσιαστηριου [ο]^ν εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησε^μ εφωνησεν^{τ.κ.ν} κραυγη^{τ.μ.κ} φωνη^ν μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοιτρυας της αμπελου^{κ.μ.ν} της^{κ.μ.ν} γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης.

ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός καὶ ἐφώνησεν κραυγῇ μεγάλη τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ λέγων πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ καὶ τρύγησον τοὺς
 19* βότρυας τῆς γῆς ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος
 τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἄμπελον τῆς γῆς καὶ
 20* ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὴν μεγάλην. καὶ ἐπατήθη ἡ
 ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν
 τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

15 καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν ἀγγέλους
 ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἑσχάτας ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς
 2* τοῦ θεοῦ. καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ καὶ τοὺς
 νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος
 αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 3* τὴν ὑαλίνην ἔχοντας κιθάρας τοῦ θεοῦ. καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν μωσέως
 δούλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες μεγάλα καὶ θαυμα-
 4* στά τὰ ἔργα σου κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ
 ὁδοὶ σου ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων. τίς οὐ μὴ φοβηθῆ σε κύριε καὶ δοξάσῃ
 τὸ ὄνομά σου ὅτι μόνος ὁσὶος ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυ-
 5* νήσουσιν ἐνώπιόν σου ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν. καὶ μετὰ
 ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοὺ ἠνοιγῆ ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ
 6* οὐρανῷ. καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ
 ναοῦ ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ
 7* τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς. καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ
 ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαῖς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος
 8* εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης

v.19 καὶ εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησε^μ ετρυγησεν^{τ.κ.ν} την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον^{μ.ν} την^{τ.κ} μεγαν^{μ.ν} μεγαλην^{τ.κ}. **v.20** και επατηθη η ληνος εξωθεν^{μ.ν} εξω^{τ.κ} της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων. **15 v.2** και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του χαραγματος^{τ.κ} αυτου^{τ.κ} εκ^{τ.κ} του^{τ.κ} αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου. **v.3** και αδουσι^μ αδουσιν^{τ.κ.ν} την ωδην μωυσεως^{μ.ν} μωσεως^{τ.κ} του^{κ.μ.ν} δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιαι και αληθιναι αι οδοι σου ο βασιλευς των εθνων^{μ.ν} αγιων^{τ.κ}. **v.4** τις ου μη φοβηθη σε^{τ.μ.κ} κυριε και δοξασει^ν δοξαση^{τ.μ.κ} το ονομα σου οτι μονος αγιος^μ οσος^{τ.κ.ν} οτι παντα τα εθνη ηξουσι^μ ηξουσιν^{τ.κ.ν} και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν. **v.5** και μετα ταυτα ειδον και ιδου^{τ.κ} ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω. **v.6** και εξηλθον οι επτα αγγελοι [οι]^ν οι^μ εχοντες τας επτα πληγας [εκ^μ εκ^{τ.κ.ν} του ναου]^μ οι^μ ησαν^μ ναου^{τ.κ.ν} ενδεδυμενοι λινον καθαρων και^{τ.κ} λαμπρων και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσα. **v.7** και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκε^μ εδωκεν^{τ.κ.ν} τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσα γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων. **v.8** και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις εδυνατο^{μ.ν} ηδυνατο^{τ.κ} εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων.

του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις ηδυνατο εισελθειν εις τον ναον ἄχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα ἀγγελων.

και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα ἀγγελοις **16***
 υπαγετε και εκχεατε τας φιαλας του θυμου του θεου εις την γην. και **2***
 απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου επι την γην και εγενετο
 ελκος κακον και πονηρον εις τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα
 του θηριου και τους τη εικονι αυτου προσκυνουντας. και ο δευτερος **3***
 ἄγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα
 ως νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση. και ο τριτος **4***
 ἄγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και εις τας πηγας
 των υδατων και εγενετο αιμα. και ηκουσα του ἀγγελου των υδατων λε- **5***
 γοντος δικαιος κυριε ει ο ων και ο ην και ο οσιος οτι ταυτα εκρινας. οτι **6***
 αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκας πειν ἄξιοι
 γαρ εισιν. και ηκουσα ἄλλου εκ του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε **7***
 ο θεος ο παντοκράτωρ ἀληθιναι και δικαιαι αι κρισεις σου. και ο τέ- **8***
 ταρτος ἄγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω
 καυματιστα τους ανθρωπους εν πυρι. και εκαυματίσθησαν οι ανθρωποι **9***
 καυμα μεγα και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος εξου-
 σιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν. και **10***
 ο πεμπτος ἄγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου
 και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασσωντο τας γλωσσας
 αυτων εκ του πονου. και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των **11**
 πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργων
 αυτων. και ο εκτος ἄγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον **12***

16 v.1 και ηκουσα φωνης^{Τ.Μ.Κ} μεγαλης φωνης^Υ εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεατε^Υ εκχεατε^{Τ.Μ.Κ} τας επτα^{Μ.Υ} φιαλας του θυμου του θεου εις την γην. **v.2** και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεε^Μ εξεχεεν^{Τ.Κ.Υ} την φιαλην αυτου εις^{Μ.Υ} επι^{Τ.Κ} την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον επι^{Μ.Υ} εις^{Τ.Κ} τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας^{Μ.Υ} τη εικονι αυτου προσκυνουντας^{Τ.Κ}. **v.3** και ο δευτερος αγγελος^{Τ.Μ.Κ} εξεχεε^Μ εξεχεεν^{Τ.Κ.Υ} την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωης^Υ ζωσα^{Τ.Μ.Κ} απεθανεν τα^Υ εν τη θαλασση. **v.4** και ο τριτος [αγγελος]^Μ αγγελος^{Τ.Κ} εξεχεε^Μ εξεχεεν^{Τ.Κ.Υ} την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και εις^{Τ.Μ.Κ} τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα. **v.5** και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιος κυριε^{Τ.Κ} ει ο ων και ο ην και^{Τ.Κ} ο εσομενος^Κ οσιος^{Τ.Μ.Υ} οτι ταυτα εκρινας. **v.6** οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις^Υ δεδωκας^Υ εδωκας^{Τ.Μ.Κ} πειν αξιοι γαρ^{Τ.Κ} εισιν. **v.7** και ηκουσα αλλου^{Τ.Κ} εκ^{Τ.Κ} του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκράτωρ ἀληθιναι και δικαιαι αι κρισεις σου. **v.8** και ο τεταρτος αγγελος^{Τ.Μ.Κ} εξεχεε^Μ εξεχεεν^{Τ.Κ.Υ} την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματιστα τους^{Τ.Κ.Υ} ανθρωπους^{Τ.Κ.Υ} εν πυρι τους^Μ ανθρωπους^Μ. **v.9** και εκαυματίσθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι^Μ ανθρωποι^Μ το ονομα του θεου του εχοντος την^Υ εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν. **v.10** και ο πεμπτος [αγγελος]^Μ αγγελος^{Τ.Κ} εξεχεε^Μ εξεχεεν^{Τ.Κ.Υ} την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασσωντο^{Μ.Υ} εμασσωντο^{Τ.Κ} τας γλωσσας αυτων εκ του πονου.

τὸν μέγαν τὸν εὐφράτην καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἵνα ἐτοιμασθῆ ἡ
 13* ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος
 τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος
 14* τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις. εἰσὶν
 γὰρ πνεύματα δαιμόνων ποιοῦντα σημεῖα ἐκπορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς βασι-
 15* λεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. ἰδοὺ
 16* ἔρχομαι ὡς κλέπτῃς μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
 ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῆ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. καὶ
 17* συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον ἐβραϊστὶ ἄρμαγεδδῶν.
 καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐξῆλ-
 18* θεν φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα
 γέγονεν. καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμὸς
 ἐγένετο μέγας οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς
 19* γῆς τηλικούτος σεισμὸς οὕτως μέγας. καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη
 εἰς τρία μέρη καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον καὶ βαθυλῶν ἡ μεγάλη
 ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυ-
 20* μοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγεν καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν.
 21 καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς
 ἄνθρώπους καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς
 χαλάζης ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

17* καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας

v.12 καὶ ὁ ἐκτος [ἄγγελος]^{ἄγγ.} ἄγγελος^{τ.κ.} ἐξεχε^{ἄγγ.} ἐξεχεεν^{τ.κ.ν.} τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν
 μέγαν τὸν^{τ.κ.ν.} εὐφράτην καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἵνα ἐτοιμασθῆ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπο
 ἀνατολῆς^{ἄγγ.} ἀνατολῶν^{τ.κ.} ἡλίου. **v.13** καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στο-
 ματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς^{ἄγγ.} ὅμοια^{τ.κ.}
 βατράχοι^{ἄγγ.} βατράχοις^{τ.κ.}. **v.14** εἰσι^{ἄγγ.} εἰσιν^{τ.κ.ν.} γὰρ πνεύματα δαιμονίων^{ἄγγ.} δαιμονῶν^{τ.κ.} ποιοῦντα
 σημεῖα α^{κ.ἄγγ.} ἐκπορεύεται^{κ.ἄγγ.} ἐκπορεύεσθαι^{τ.} ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς^{τ.κ.} γῆς^{τ.κ.} καὶ^{τ.κ.} τῆς οἰκουμέ-
 νης ὅλης συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν^{κ.ἄγγ.} πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης^{τ.ἄγγ.} τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ
 παντοκράτορος. **v.15** ἰδοὺ ἐρχομαι ὡς κλέπτῃς μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
 ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῆ καὶ βλέπωσι^{ἄγγ.} βλέπωσιν^{τ.κ.ν.} τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. **v.16** καὶ συνή-
 γαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον ἐβραϊστὶ ἄρμαγεδδῶν^{ἄγγ.} ἄρμαγεδδῶν^{τ.κ.}. **v.17** καὶ ὁ
 ἑβδομος [ἄγγελος]^{ἄγγ.} ἄγγελος^{τ.κ.} ἐξεχε^{ἄγγ.} ἐξεχεεν^{τ.κ.ν.} τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ^{ἄγγ.} εἰς^{τ.κ.} τὸν ἀέρα καὶ
 ἐξῆλθε^{ἄγγ.} ἐξῆλθεν^{τ.κ.ν.} φωνὴ μεγάλη ἐκ^{ν.} ἀπὸ^{τ.ἄγγ.} τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ^{τ.ἄγγ.} λέγουσα^{τ.ἄγγ.} γέγονεν^{τ.ἄγγ.}
 γέγονεν^{ἄγγ.} γέγονεν^{τ.κ.ν.}. **v.18** καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ^{ἄγγ.} καὶ^{ν.} φωναὶ^{τ.κ.ν.} καὶ βρονταὶ
 καὶ φωναὶ^{ἄγγ.} ἀστραπαὶ^{τ.κ.} καὶ^{τ.ἄγγ.} σεισμὸς [ἐγένετο]^{ἄγγ.} ἐγένετο^{τ.κ.ν.} μέγας οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ
 ἄνθρωπος^{ν.} ἐγένετο^{ν.} οἱ^{τ.ἄγγ.} ἄνθρωποι^{τ.ἄγγ.} ἐγένοντο^{τ.ἄγγ.} ἐπὶ τῆς γῆς τηλικούτος σεισμὸς οὕτως^{ἄγγ.}
 οὕτως^{τ.κ.} μέγας. **v.19** καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον^{ν.}
 ἔπεσον^{τ.ἄγγ.} καὶ βαθυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ
 θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. **v.20** καὶ πᾶσα νῆσος ἐφυγε^{ἄγγ.} ἐφυγεν^{τ.κ.ν.} καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. **17**

καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων μοι δεῦρο δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν. μεθ' ἧς 2*
ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον 3*
ἐν πνεύματι καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον γέμον ὀνομάτων βλασφημίας ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. καὶ ἡ 4*
γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφύρα καὶ κόκκινῳ καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκάθαρτητος πορνείας αὐτῆς. καὶ ἐπὶ 5
τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον μυστήριον βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα 6*
μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων ἰησοῦ καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος 7*
διὰ τὴν ἐθαύμασας ἐγὼ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα. θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς 8*
ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου βλέποντες τὸ θηρίον ὃ τι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ ἵππερ ἔστιν. ὧδε ὁ νοῦς ὃ ἔχων σοφίαν αἱ ἑπτὰ κεφαλὰὶ ὄρη εἰσὶν ἑπτὰ ὅπου 9*
ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν. καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσὶν οἱ πέντε ἔπεσαν καὶ 10*

v.1 καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτα ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτα φιάλας καὶ ἐλάλησε^ἄ ἐλάλησεν^{τ.κ.ν} μετ' ἐμοῦ λέγων μοι^{τ.κ} δεῦρο δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν^{τ.μ.κ} ὑδάτων τῶν^{τ.μ.κ} πολλῶν. **v.2** μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ^ἄ κατοικοῦντες^ἄ τὴν^ἄ γῆν^ἄ ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ^{τ.κ} κατοικοῦντες^{τ.κ} τὴν^{τ.κ} γῆν^{τ.κ}. **v.3** καὶ ἀπήνεγκε^ἄ ἀπήνεγκεν^{τ.κ.ν} με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον γέμον^{τ.μ.κ} γέμοντα^ν ὀνόματα^ἄ ὀνομάτων^{τ.κ} βλασφημίας ἔχων^ν ἔχον^{τ.μ.κ} κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **v.4** καὶ ἡ γυνὴ ἡ^{κ.ἄ} περιβεβλημένη πορφύρα^ἄ πορφύρα^{τ.κ} καὶ κόκκινον^ἄ κόκκινῳ^{τ.κ} καὶ^{τ.κ.ν} κεχρυσωμένη χρυσῷ^ἄ χρυσοῦ^{τ.κ} καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις ἔχουσα χρυσοῦν^{τ.κ} ποτήριον χρυσοῦν^ἄ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ^ἄ ἀκάθαρτα^ἄ τῆς^ἄ ἀκαθαρτητος^{τ.κ} πορνείας αὐτῆς. **v.6** καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων [καὶ]^ἄ καὶ^{τ.κ.ν} ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων ἰησοῦ καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. **v.7** καὶ εἶπε^ἄ εἶπεν^{τ.κ.ν} μοι ὁ ἀγγελος διὰ^ἄ τὴν^ἄ διὰ^{τ.κ} ἐθαύμασας ἐγὼ σοι^{τ.κ} ἐρῶ σοι^ἄ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα. **v.8** τὸ^{κ.ἄ} θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστι^ἄ ἔστιν^{τ.κ.ν} καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει^ν ὑπάγειν^{τ.μ.κ} καὶ θαυμάσονται^ν θαυμάσονται^{τ.μ.κ} οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ὧν οὐ γέγραπται τὸ^ν τὰ^{τ.μ.κ} ὀνομα^ν ὀνοματα^{τ.μ.κ} ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου βλέποντες^ἄ οἱ^ἄ βλέποντες^{τ.κ} τὸ θηρίον οἱ^ν ο^{τ.κ} τὴν^{τ.κ.ν} καὶ οὐκ ἔστι^ἄ ἔστιν^{τ.κ.ν} καὶ^ἄ καίπερ^{τ.κ} παρῆται^ἄ ἔστιν^{τ.κ}. **v.9** ὧδε ὁ νοῦς ὃ ἔχων σοφίαν αἱ ἑπτὰ κεφαλὰὶ ἑπτὰ^ἄ ὄρη εἰσὶν ἑπτὰ^{τ.κ} ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν. **v.10** καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσὶν οἱ πέντε ἐπέσαν^ἄ ἐπέσαν^{τ.κ.ν} καὶ^{τ.κ} οἱ εἰς ἔστιν ὁ ἄλλος οὐπὼ ἦλθε^ἄ ἦλθεν^{τ.κ.ν} καὶ ὅταν ἐλθῇ ὀλίγον αὐτὸν^{τ.κ.ν} δεῖ αὐτὸν^ἄ μείναι.

ὁ εἷς ἔστιν ὁ ἄλλος οὕτω ἦλθεν καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μείναι.
 11* καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ
 12* ἔστιν καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασι-
 λεῖς εἰσιν οἵτινες βασιλείαν οὕτω ἔλαβον ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν
 13* ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν καὶ
 14* τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν. οὗτοι
 μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς ὅτι κύριος
 κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς βασιλέων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλε-
 15* κτοὶ καὶ πιστοί. καὶ λέγει μοι τὰ ὕδατα ἃ εἶδες οὗ ἡ πόρνη κάθηται λαοὶ
 16* καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ
 τὸ θηρίον οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν
 αὐτήν καὶ γυμνὴν καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται καὶ αὐτήν κατακαύ-
 17* σουσιν ἐν πυρί. ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι
 τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν
 18 αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἄχρι τελεσθῆ τὰ ῥήματά τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ γυνὴ ἦν εἶδες
 ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.
 18* καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα
 2* ἐξουσίαν μεγάλην καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. καὶ ἔκρα-
 ζεν ἐν ἰσχυί φωνῇ μεγάλη λέγων ἔπεσεν ἔπεσεν βαβυλῶν ἡ μεγάλη καὶ
 ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκα-
 3* θάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου. ὅτι
 ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκεν πάντα τὰ ἔθνη καὶ

v.11 καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἐστὶ ἐστὶν καὶ αὐτὸς ὄγδοος ἐστὶν καὶ ἐκ τῶν
 ἑπτὰ ἐστὶν καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. **v.12** καὶ τὰ δέκα κέρατα αἱ εἶδες δέκα βασιλεῖς
 εἰσὶν οἵτινες βασιλείαν οὕτω ἔλαβον ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι
 λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. **v.13** οὗτοι μίαν ἐχουσίαν γνώμην ἐχουσὶν καὶ τὴν δύναμιν
 καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διδοῦσιν διαδιδώσουσιν. **v.14** οὗτοι
 μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς ὅτι κύριος κυρίων
 ἐστὶν καὶ βασιλεὺς βασιλέων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. **v.15** καὶ
 λέγει μοι τὰ ὕδατα αἱ εἶδες οὗ ἡ πόρνη κάθηται λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.
v.16 καὶ τὰ δέκα κέρατα αἱ εἶδες καὶ ἐπὶ τὸ θηρίον οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην καὶ
 ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν καὶ γυμνὴν [ποιήσουσιν αὐτήν] καὶ τὰς σάρκας αὐ-
 τῆς φάγονται καὶ αὐτήν κατακαύσουσιν ἐν πυρί. **v.17** ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν
 ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην μίαν καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ
 θηρίῳ ἄχρι τελεσθῶσιν τελεσθῆ τελεσθῆσονται οἱ λόγοι τῶν ῥημάτων τοῦ θεοῦ. **18**
v.1 [καὶ] μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα ἐξουσίαν
 μεγάλην καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. **v.2** καὶ ἔκραζεν ἐν ἰσχυρί ἐν ἰσχυροῖς ἰσχυρὴ
 φωνῇ μεγάλη λέγων ἔπεσεν ἔπεσεν βαβυλῶν ἡ μεγάλη καὶ ἐγένετο κατοικητήριον
 δαιμόνων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς
 ὀρνέου ἀκαθάρτου [καὶ φυλακὴ παντὸς θηρίου ἀκαθάρτου] καὶ μεμισημένου. **v.3** ὅτι
 ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκεν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οἱ
 βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπορνεύσαν καὶ οἱ ἐμποροὶ τῆς γῆς ἐκ τῆς δυναμείας τοῦ σιτηνοῦ
 αὐτῆς ἐπλούτησαν.

οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς
 δυνάμεως τοῦ σιρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν 4*
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαὸς μου ἵνα μὴ συγκοι-
 νωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς.
 ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμνημόνευ- 5*
 σεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν 6*
 ὑμῖν καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ
 ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν. ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνία- 7*
 σεν τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς
 λέγει κάθημαι βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἰμί καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. διὰ 8*
 τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς θάνατος καὶ πένθος καὶ
 λιμὸς καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων
 αὐτήν. καὶ κλαύσονται αὐτήν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς 9*
 γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ σιρηνιάσαντες ὅταν βλέπωσιν τὸν
 καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς. ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον 10*
 τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς λέγοντες οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη βαθυλῶν
 ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. καὶ οἱ ἔμποροι 11*
 τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς
 ἀγοράζει οὐκέτι. γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ 12*
 μαργαρίτου καὶ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ σηρικῶν καὶ κοκκίνου καὶ
 πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου
 τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου. καὶ κινάμωμον καὶ 13*

v.4 καὶ ἠκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν ἐξέλθατε^v ἐξέλθε^m ἐξέλθετε^{T.K} ἐξ^{T.m.K} αὐτῆς^{T.m.K} ὁ λαὸς μου ἐξ^v αὐτῆς^v ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς καὶ ἵνα^{T.K} μὴ^{T.K} λάβητε^{T.K} ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα^{m.v} μὴ^{m.v} λάβητε^{m.v}. **v.5** ὅτι ἐκολλήθησαν^{K.m.v} ἠκολούθησαν^T αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἀχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. **v.6** ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν [ὑμῖν]^m ὑμῖν^{T.K} καὶ διπλώσατε τα^v αὐτῇ^{T.m.K} διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε^m ἐκέρασεν^{T.K.v} κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν. **v.7** ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν^v ἑαυτὴν^{T.m.K} καὶ ἐστρηνίασε^m ἐστρηνιασεν^{T.K.v} τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι^{m.v} κάθημαι βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἰμί καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. **v.8** διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμὸς καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων^{m.v} κρίνων^{T.K} αὐτήν. **v.9** καὶ κλαύσονται^v κλαύσουσι^m κλαύσονται^{T.K} αὐτήν^{T.K} καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν^{m.v} αὐτῇ^{T.K} οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ σιρηνιάσαντες ὅταν βλέπωσι^m βλέπωσιν^{T.K.v} τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς. **v.10** ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς λέγοντες οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη βαθυλῶν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά ὅτι ἐν^{T.K} μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. **v.11** καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαύσουσι^m κλαύσουσιν^{T.K.v} καὶ πενθοῦσιν^m πενθοῦσιν^{T.K.v} ἐπ' αὐτήν^v αὐτῇ^{T.m.K} ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι. **v.12** γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαρίτων^v μαργαρίτου^{T.m.K} καὶ βύσσου^{m.v} βύσσου^{T.K} καὶ πορφύρου^m πορφύρας^{T.K.v} καὶ σηρικῶν^v σηρικῶν^{T.m.K} καὶ κοκκίνου καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου.

θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν
 καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων καὶ
 14* ψυχᾶς ἀνθρώπων. καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν
 ἀπὸ σοῦ καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ καὶ
 15 οὐκέτι οὐ μὴ εὐρήσης αὐτὰ. οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ’
 αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς
 16* κλαίοντες καὶ πενθοῦντες. καὶ λέγοντες οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη
 ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσω-
 17* μένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις. ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ
 τοσοῦτος πλοῦτος καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὄμιλος
 καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
 18* καὶ ἔκραζον ὀρώντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες τίς ὁμοία
 19* τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ. καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκρα-
 ζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες λέγοντες οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐν
 ἧ ἔπλουτήσαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος
 20* αὐτῆς ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. εὐφραίνου ἐπ’ αὐτὴν οὐρανέ καὶ οἱ ἄγιοι
 ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.
 21* καὶ ἦρεν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν
 θάλασσαν λέγων οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις
 22 καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι. καὶ φωνὴ κιθαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν
 καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης
 23 οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι. καὶ
 φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ
 ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς ὅτι
 24* ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα

v.13 καὶ κινναμωμον^v καὶ^v αμωμον^v κινναμωμον^{T.μ.κ} καὶ θυμιαματα καὶ μυρον καὶ λιβανον καὶ
 οινον καὶ ελαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σιτον καὶ κτηνη^{T.κ.ν} καὶ^{T.κ.ν} προβατα καὶ^μ κτηνη^μ καὶ ἵππων
 καὶ ραιδων^μ ρεδων^{T.κ.ν} καὶ σωμάτων καὶ ψυχας ἀνθρώπων. **v.14** καὶ ἡ ὀπώρα σου^v τῆς ἐπιθυμίας
 τῆς ψυχῆς σου^{T.μ.κ} ἀπῆλθεν ἀπο σοῦ καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο^{μ.ν} ἀπῆλθεν^{T.κ}
 ἀπο σοῦ καὶ οὐκετι οὐ μὴ εὐρήσης^μ εὐρήσης^{T.κ} αὐτὰ εὐρήσουσιν^v. **v.16** καὶ^{T.μ.κ} λέγοντες οὐαὶ
 οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη [εν]^v
 χρυσιω^{μ.ν} ἐν^{T.κ} χρυσιω^{T.κ} καὶ λιθῷ τιμίῳ καὶ μαργαριτῶν^v μαργαριταῖς^{T.μ.κ}. **v.17** ὅτι μιᾷ ὥρᾳ
 ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ἐπὶ^{T.κ} τῶν^{T.κ} πλοίων^{T.κ} ὁ ἐπὶ^{μ.ν} τοποῦν^{μ.ν}
 πλεων^{μ.ν} ὄμιλος^{T.κ} καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται ἀπο μακροθεν ἔστησαν. **v.18** καὶ
 ἐκραζον βλεπόντες^{μ.ν} ὀρώντες^{T.κ} τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες τίς ὁμοία τῇ πόλει
 τῇ μεγάλῃ. **v.19** καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες καὶ^μ
 λέγοντες οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. **v.20** εὐφραίνου ἐπὶ αὐτῇ^{μ.ν} αὐτῇ^{T.κ} οὐρανέ καὶ οἱ
 ἄγιοι καὶ^{μ.ν} οἱ^{μ.ν} ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. **v.21** καὶ
 ἦρεν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον^v μύλον^{T.μ.κ} μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων
 οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι.

προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ **19***
 λεγόντος ἀλληλουϊά ἢ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις κυ-
 ρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ ὅτι ἔκρινεν **2***
 τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ
 ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. καὶ δεύτε- **3***
 ρον εἶρηκαν ἀλληλουϊὰ καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες καὶ τὰ **4***
 τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου
 λέγοντες ἀμὴν ἀλληλουϊά. καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα **5***
 αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν
 καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ **6***
 ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν λεγόντας ἀλ-
 ληλουϊά ὅτι ἐβασίλευσεν κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ **7***
 ἀγαλλιωμεθα καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοιμάσεν ἑαυτήν. καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται **8***
 βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα ἐστὶν
 τῶν ἁγίων. καὶ λέγει μοι γράψον μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γά- **9***
 μου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι καὶ λέγει μοι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσιν
 τοῦ θεοῦ. καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐ- **10***
 τῷ καὶ λέγει μοι ὄρα μὴ σύνδουλός σου εἶμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν

v.24 και εν αυτη αιματα^μ αιμα^{τ.κ.ν} προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης. **19 v.1** [και]^μ και^{τ.κ} μετα ταυτα ηκουσα ως^{μ.ν} φωνην μεγαλην^{μ.ν} οχλου πολλου μεγαλην^{τ.κ} εν τω ουρανω λεγοντων^{μ.ν} λεγοντος^{τ.κ} αλληλουια η σωτηρια και η δυναμις^μ δοξα^{τ.κ.ν} και η τιμη^{τ.κ} και^{τ.κ} η^{τ.κ} δυναμις^{τ.κ.ν} κυριω^{τ.κ} τω^{τ.κ} θεω^{τ.κ} δοξα^μ του^{μ.ν} θεου^{μ.ν} ημων. **v.2** οτι αληθινα και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινε^μ εκρινεν^{τ.κ.ν} την πορνην την μεγαλην ητις διεφθειρε^μ εφθειρεν^{τ.κ.ν} την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησε^μ εξεδικησεν^{τ.κ.ν} το αιμα των δουλων αυτου εκ [της]^μ της^{τ.κ} χειρος αυτης. **v.3** και δευτερον ειρηκεν^μ ειρηκαν^{τ.κ.ν} αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων. **v.4** και επεσον^μ επεσαν^{τ.κ.ν} οι πρεσβυτεροι οι εικοσι και^{τ.κ} τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι τω^ν του^{τ.μ.κ} θρονω^ν θρονου^{τ.μ.κ} λεγοντες αμην αλληλουια. **v.5** και φωνη απο^{μ.ν} εκ^{τ.κ} του θρονου εξηλθε^μ εξηλθεν^{τ.κ.ν} λεγουσα αινειτε τω^ν τον^{τ.μ.κ} θεω^ν θεον^{τ.μ.κ} ημων παντες οι δουλοι αυτου [και]^ν και^{τ.μ.κ} οι φοβουμενοι αυτον και^{τ.κ} οι μικροι και οι μεγαλοι. **v.6** και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντων^ν λεγοντες^μ λεγοντας^{τ.κ} αλληλουια οτι εβασιλευσε^μ εβασιλευσεν^{τ.κ.ν} κυριος ο θεος [ημων]^ν ημων^μ ο παντοκρατωρ. **v.7** χαιρωμεν και αγαλλιωμεν^ν αγαλλιωμεθα^{τ.μ.κ} και δωσωμεν^ν δωμεν^{τ.μ.κ} την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην. **v.8** και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον καθαρων^{τ.κ} και^{τ.κ} λαμπρον και^μ καθαρον^{μ.ν} το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα εστιν^{τ.κ} των αγιων εστι^μ. **v.9** και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι εισιν^{τ.κ} του θεου εισιν^ν εισι^μ. **v.10** και επεσα^{μ.ν} επεσον^{τ.κ} εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν του^{τ.κ} ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του^{τ.μ.κ} ιησου εστι^μ εστιν^{τ.κ.ν} το πνευμα της προφητειας.

11* ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰησοῦ τῷ θεῷ προσκύνησον ἡ γὰρ μαρτυ-
 12* ρία τοῦ ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν
 13* ἀνεωγμένον καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν καλού-
 14* μενος πιστὸς καὶ ἀληθινός καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. οἱ δὲ
 15* ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα
 16* πολλὰ ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός. καὶ πε-
 17* ριβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 18* ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. καὶ τὰ στρατεύματα ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ
 19* ἐφ’ ἵπποις λευκοῖς ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρὸν. καὶ ἐκ
 20* τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ
 ἔθνη καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν
 ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
 καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον
 βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων. καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἐστῶτα
 ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ ἔκραζεν φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσιν τοῖς ὀρνέοις τοῖς
 πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι δεῦτε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
 μεγάλου θεοῦ. ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ
 σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ’ αὐτῶν καὶ
 σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. καὶ
 εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν
 συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ
 μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετὰ τούτου

v.11 και ειδον τον ουρανον ηνεωγμενον^v ανεωγμενον^{T.M.K} και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος
 επ αυτον [καλουμενος]^v καλουμενος^{T.M.K} πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει.
v.12 οι δε οφθαλμοι αυτου [ως]^v ως^{T.K} φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων
 ονοματα^M γεγραμμενα^M και^M ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος. **v.13** και περιβε-
 βλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και κεκληται^v καλειται^{T.M.K} το ονομα αυτου ο λογος του θεου.
v.14 και τα στρατευματα [τα]^{M.v} τα^K εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι^M εφ^{T.K.v} ιπποις λευκοις ενδε-
 δυμενοι βυσσινον λευκον και^{T.K} καθαρων. **v.15** και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια
 διστομος^M οξεια ινα εν αυτη παταξη^{M.v} πατασση^{T.K} τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω
 σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου και^{T.K} της οργης του θεου του παντοκρατορος.
v.16 και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου το^T ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και
 κυριος κυριων. **v.17** και ειδον [ενα]^M ενα^{T.K.v} αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραζεν^{T.K.v} [εν]^v
 εκραζε^M φωνη μεγαλη λεγων πασι^M πασιν^{T.K.v} τοις ορνειοις τοις πετομενοις^{M.v} πετωμενοις^{T.K} εν με-
 σουρανηματι δευτε συναχθητε^{M.v} και^{T.K} συναγεσθε^{T.K} εις το δειπνον το^{M.v} μεγα^{M.v} του μεγαλου^{T.K}
 θεου. **v.18** ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας
 ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκας παντων ελευθερων τε^{K.M.v} και δουλων και μικρων
 τε^M και μεγαλων. **v.19** και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων
 συνηγμενα ποιησαι τον^v πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου.

ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν οἷς ἐπλάνη-
σεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ
εἰκόνι αὐτοῦ ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην ἐν τῷ θείῳ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ ^{21*}
καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ
πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα τὴν κλεῖδα ^{20*}
τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐκράτησεν ^{2*}
τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον ὃς ἐστὶν διάβολος καὶ σατανᾶς καὶ
ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη. καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον καὶ ἐκλείσεν ^{3*}
αὐτὸν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἕτι ἄχρι
τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.
καὶ εἶδον θρόνους καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς ^{4*}
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ καὶ διὰ
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ οὐτέ τὴν
εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ
ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ χριστοῦ τὰ χίλια
ἔτη. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη ^{5*}
αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ^{6*}
ἀναστάσει τῇ πρώτῃ ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν
ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ καὶ βασιλεύσουσιν μετ'
αὐτοῦ χίλια ἔτη. καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη λυθήσεται ὁ σατανᾶς ⁷

v.20 και επιασθη το θηριον και ο^{μη} μετα^{τ.κ} τουτου^{τ.κ} μετ^{μη.ν} αυτου^{μη.ν} ο^{τ.κ.ν} ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησε^{μη} επλανησεν^{τ.κ.ν} τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος της^ν την^{τ.μη.κ} καιομενης^ν καιομενην^{τ.μη.κ} εν τω^{τ.κ} θειω. **v.21** και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση^{μη.ν} εκπορευομενη^{τ.κ} εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων. **20 v.1** και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν^{μη.ν} κλειδα^{τ.κ} της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου. **v.2** και εκρατησε^{μη} εκρατησεν^{τ.κ.ν} τον δρακοντα ο^ν τον^{τ.μη.κ} οφιν^ν οφιν^{τ.μη.κ} ο^ν τον^{τ.μη.κ} αρχαιος^ν αρχαιον^{τ.μη.κ} ος εστι^{μη} εστιν^{τ.κ.ν} διαβολος και ο^ν [ο]^{μη} σατανας ο^{μη} πλανων^{μη} την^{μη} οικουμενην^{μη} ολην^{μη} και εδησεν αυτον χιλια ετη. **v.3** και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισε^{μη} εκλεισεν^{τ.κ.ν} αυτον^{τ.κ} και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανηση^{τ.κ.ν} πλανα^{μη} επι^{μη.ν} τα εθνη επι^{τ.κ} αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και^{τ.μη.κ} μετα ταυτα δει αυτον^{τ.μη.κ} λυθηναι αυτον^ν μικρον χρονον. **v.4** και ειδον θρονους και εκαθισαν επι αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το^ν τω^{τ.μη.κ} θηριον^ν θηριω^{τ.μη.κ} ουδε^ν ουτε^{τ.μη.κ} την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον [αυτων]^{μη} αυτων^{τ.κ} και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετ^{μη.ν} του^{μη.ν} χριστου [τα]^{μη} τα^τ χιλια ετη. **v.5** και^{μη} οι δε^{τ.κ} λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν^{μη.ν} ανεζησαν^{τ.κ} αχρι^{μη.ν} εως^{τ.κ} τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη. **v.6** μακαριος και αγιος ο εχων μέρος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τούτων ο θανατος^{τ.κ} ο^{τ.κ} δευτερος θανατος^{μη.ν} ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσι^{μη} βασιλευσουσιν^{τ.κ.ν} μετ^{μη.ν} αυτου [τα]^ν χιλια ετη.

- 8* ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ. καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς τὸν γῶγ καὶ τὸν μαγῶγ συναγαγεῖν αὐτούς
- 9* εἰς πόλεμον ᾧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
- 10* καὶ κατέφαγεν αὐτούς. καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείου ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
- 11* καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ οὐ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς.
- 12* καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς μικροὺς καὶ μεγάλους ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ βιβλία ἠνεωχθησαν καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεωχθη ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα
- 13* αὐτῶν. καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκροὺς καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ
- 14* τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην
- 15* τοῦ πυρός οὗτος ἐστὶν ὁ δευτέρος θάνατος. καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.
- 21*** καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν ὃ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ
- 2* ἡ πρώτη γῆ παρηλθεν καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ ἐγὼ ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν ἱερουσαλήμ καινὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ

v.8 καὶ ἐξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσι^μ τεσσαρσιν^{τ.κ.ν} γωνιαις της γης τον γωγ και τον^{τ.μ.κ} μαγωγ συναγαγειν αυτους εις τον^{μ.ν} πολεμον ων ο αριθμος αυτων^ν [αυτων]^μ ως η αμμος της θαλασσης. **v.9** και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλευσαν^ν εκυκλωσαν^{τ.μ.κ} την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ απο^{τ.κ} του^{τ.κ} θεου^{τ.κ} εκ του ουρανου απο^μ του^μ θεου^μ και κατεφαγεν αυτους. **v.10** και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και^{μ.ν} το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων. **v.11** και ειδον θρονον λευκον^{τ.κ} μεγαν λευκον^{μ.ν} και τον καθημενον επ αυτον^{μ.ν} αυτου^{τ.κ} ου απο του^ν προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις. **v.12** και ειδον τους νεκρους τους^{μ.ν} μικρους^{τ.κ} και^{τ.κ} μεγαλους και^{μ.ν} τους^{μ.ν} μικρους^{μ.ν} εστωτας ενωπιον του θρονου^{μ.ν} θεου^{τ.κ} και βιβλια ηνοιχθησαν^ν ηνεωχθησαν^{τ.μ.κ} και βιβλιον^{τ.κ} αλλο βιβλιον^{μ.ν} ηνοιχθη^ν ηνεωχθη^{τ.μ.κ} ο εστι^μ εστιν^{τ.κ.ν} της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων. **v.13** και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους^{μ.ν} τους^{μ.ν} εν αυτη νεκρους^{τ.κ} και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους^{μ.ν} τους^{μ.ν} εν αυτοις νεκρους^{τ.κ} και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων. **v.14** και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος ο^{μ.ν} θανατος^{μ.ν} εστιν^{τ.κ} ο δευτερος εστιν^{μ.ν} η^{μ.ν} λιμνη^{μ.ν} του^{μ.ν} πυρος^{μ.ν} θανατος^{τ.κ}. **v.15** και ει τις ουχ ευρεθη εν τω^μ τη^{τ.κ.ν} βιβλιω^μ βιβλω^{τ.κ.ν} της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος. **21 v.1** και ειδον ουρανον καινον και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθαν^ν παρηλθε^μ παρηλθεν^{τ.κ} και η θαλασσα ουκ εστιν επι. **v.2** και εγω^{τ.κ} ιωαννης^{τ.κ} ειδον^{τ.κ} την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον^{μ.ν} καταβαινουσαν απο^{τ.κ} του^{τ.κ} θεου^{τ.κ} εκ του ουρανου απο^{μ.ν} του^{μ.ν} θεου^{μ.ν} ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης.

θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ
 αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης ἰδοὺ ἡ 3*
 σκηνη τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ
 λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν θεὸς αὐτῶν. καὶ 4*
 ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ ὁ θάνατος
 οὐκ ἔσται ἔτι οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι ὅτι τὰ
 πρῶτα ἀπῆλθον. καὶ εἶπεν ὁ καθημένος ἐπὶ τοῦ θρόνου ἰδοὺ καινὰ 5*
 πάντα ποιῶ καὶ λέγει μοι γράψον ὅτι οὔτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ
 εἰσιν. καὶ εἶπέν μοι γέγονεν ἐγὼ εἶμι τὸ α καὶ τὸ ω ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος 6*
 ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. ὁ 7*
 νικῶν κληρονομήσει πάντα καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι
 ὁ υἱός. δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσιν καὶ 8*
 πόρνοις καὶ φαρμακεῦσιν καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσιν τοῖς ψευδέσιν
 τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ ὃ ἐστὶν δεύτερος
 θάνατος. καὶ ἦλθεν πρὸς με εἷς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς 9*
 ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων καὶ ἐλάλησεν
 μετ' ἐμοῦ λέγων δεῦρο δεῖξω σοὶ τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναῖκα.
 καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν καὶ ἔδειξέν 10*
 μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τὴν ἁγίαν ἱερουσαλήμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ἔχουσιν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ καὶ ὁ φωστὴρ αὐ- 11*
 τῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι. ἔχουσιν τε 12*

v.3 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του θρονου^v ουρανου^{T.M.K} λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου
 μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαος^M λαοι^{T.K.v} αυτου εσονται και αυτος
 ο θεος εσται^{T.M.K} μετ αυτων εσται^v [αυτων^v θεος]^v θεος^{T.K} αυτων^{T.K}. **v.4** και εξαλειψει ο^{T.K}
 θεος^{T.K} παν δακρυον εκ^v απο^{T.M.K} των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος
 ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι [οτι]^v οτι^{T.M.K} τα πρωτα απηλθαν^v απηλθον^{T.M.K}. **v.5** και
 ειπεν ο καθημενος επι τω^{M.v} του^{T.K} θρονω^{M.v} θρονου^{T.K} ιδου καινα^{T.K.v} παντα^{T.M.K} καινα^M ποιω
 παντα^v και λεγει μοι^{T.M.K} γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι^{T.M.K} και^{T.M.K} πιστοι και^v αληθινοι^v
 εισι^M εισιν^{T.K.v}. **v.6** και ειπε^M ειπεν^{T.K.v} μοι γεγοναν^v γεγονα^M γεγονεν^{T.K} εγω^{T.K.v} [εγω]^M ειμι^{T.K}
 [ειμι]^v το αλφα^{M.v} α^{T.K} και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της
 ζωης δωρεαν. **v.7** ο νικων κληρονομησει ταυτα^{M.v} παντα^{T.K} και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι
 ο^{T.K} υιος. **v.8** τοις^{M.v} δειλοις^{T.K} δε δειλοις^{M.v} και απιστοις και αμαρτωλοις^M και^M εβδελυγμενοις
 και φονεουσι^M φονεουσιν^{T.K.v} και πορνοις και φαρμακοις^{M.v} φαρμακεουσιν^{T.K} και ειδωλολατραις και
 πασι^M πασιν^{T.K.v} τοις ψευδεσι^M ψευδεσιν^{T.K.v} το μέρος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω
 ο εστιν ο^{M.v} δευτερος^{T.K} θανατος ο^{M.v} δευτερος^{M.v}. **v.9** και ηλθεν προς^{T.K} με^{T.K} εις εκ^{M.v} των
 επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας των^v τας^{T.K} γεμοντων^v γεμουσας^{T.M.K} των επτα πληγων
 των εσχατων και ελαλησε^M ελαλησεν^{T.K.v} μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα^M την^M νυμφην
 την^v γυναικα^v του αρνιου την^{T.K} γυναικα^{T.K}. **v.10** και απηνεγκε^M απηνεγκεν^{T.K.v} με εν πνευματι
 επι^v επ^{T.M.K} ορος μεγα και υψηλον και εδειξε^M εδειξεν^{T.K.v} μοι την πολιν [την^M την^{T.K} μεγαλην]^M
 μεγαλην^{T.K} την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου. **v.11** εχουσιν την
 δοξαν του θεου και^{T.K} ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι.

τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν
 ἀγγέλους δώδεκα καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα ἃ ἔστιν τῶν δώδεκα φυ-
 13* λῶν τῶν υἰῶν ἰσραήλ. ἀπ' ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες
 14* τρεῖς ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. καὶ τὸ τεῖχος
 τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα
 15* ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν κάλαμον χρυσοῦν
 ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.
 16* καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστίν ὅσον
 καὶ τὸ πλάτος καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίων δώδεκα
 17* χιλιάδων τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν. καὶ
 ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσαρῶν πηχῶν μέ-
 18* τρον ἀνθρώπου ὃ ἐστίν ἀγγέλου. καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς
 19* ἴασπις καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν ὅμοια ὑάλῳ καθαρῷ. καὶ οἱ θεμέ-
 λιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι ὁ θεμέλιος
 ὁ πρῶτος ἴασπις ὁ δεύτερος σάπφειρος ὁ τρίτος χαλκηδῶν ὁ τέταρτος
 20* σμάρραδος. ὁ πέμπτος σαρδόνυξ ὁ ἕκτος σάρδιος ὁ ἕβδομος χρυσό-
 λιθος ὁ ὄγδοος βήρυλλος ὁ ἕνατος τοπάζιον ὁ δέκατος χρυσόπρασος ὁ
 21* ἐνδέκατος ὑάκινθος ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος. καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες
 δώδεκα μαργαρίται ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρί-
 του καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαφανῆς.
 22* καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς

v.12 εχουσα^{μν.ν} εχουσαν^{τ.κ} τε^{τ.κ} τειχος μεγα και υψηλον εχουσα^{μν.ν} εχουσαν^{τ.κ} πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν [τα]^ν [ονοματα]^ν [ονοματα]^{μν} των δωδεκα φυλων [των]^{μν} των^{τ.κ} υιων ισραηλ. **v.13** απο^{μν.ν} απ^{τ.κ} ανατολων^{μν} ανατολης^{τ.κ.ν} πυλωνες τρεις και^{μν.ν} απο βορρα πυλωνες τρεις και^{μν.ν} απο νοτου πυλωνες τρεις και^{κ.μν.ν} απο δυσμων πυλωνες τρεις. **v.14** και το τειχος της πολεως εχων^ν εχον^{τ.μν.κ} θεμελιους δωδεκα και επι^{μν.ν} αυτων^{μν.ν} δωδεκα^{μν.ν} εν^{τ.κ} αυτοις^{τ.κ} ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου. **v.15** και ο λαλων μετ εμου ειχε^{μν} ειχεν^ν μετρον^{μν.ν} ειχεν^{τ.κ} καλαμον χρυσοῦν ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης [και^{μν} και^{τ.κ.ν} το τειχος αυτης]^{μν} αυτης^{τ.κ.ν}. **v.16** και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης τοσοουτον^{τ.κ} εστιν^{τ.κ} οσον [και]^ν και^{τ.κ} το πλατος και εμετρησε^{μν} εμετρησεν^{τ.κ.ν} την πολιν τω καλάμῳ επι σταδιους^{μν} σταδιων^{τ.κ.ν} δωδεκα χιλιαδων [δωδεκα]^{μν} το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστι^{μν} εστιν^{τ.κ.ν}. **v.17** και εμετρησε^{μν} εμετρησεν^{τ.κ.ν} το τειχος αυτης εκατον τεσσερακοντα^ν τεσσαρακοντα^{τ.μν.κ} τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου. **v.18** και ην^{τ.μν.κ} η ενδωμησις^ν ενδομησις^{τ.μν.κ} του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρων ομοιον^{μν.ν} ομοια^{τ.κ} υελω^{μν} υαλω^{τ.κ.ν} καθαρω. **v.19** [και]^{μν} και^{τ.κ} οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπφειρος^ν σαπφειρος^{τ.μν.κ} ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος. **v.20** ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον^ν σαρδιος^{τ.μν.κ} ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο εννατος^κ ενατος^{τ.μν.ν} τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυσος^{μν} αμεθυστος^{τ.κ.ν}. **v.21** και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ως υελος^{μν} υαλος^{τ.κ.ν} διαυγης^{μν.ν} διαφανης^{τ.κ}. **v.22** και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκράτωρ ναος αυτης εστι^{μν} εστιν^{τ.κ.ν} και το αρνιον.

αὐτῆς ἐστὶν καὶ τὸ ἄρνιον. καὶ ἡ πόλις οὐ χρειαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ 23*
 τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ ἢ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν
 καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτί 24*
 αὐτῆς περιπατήσουσιν καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν καὶ
 τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν. καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν 25
 ἡμέρας νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ. καὶ οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν 26*
 τῶν ἔθνων εἰς αὐτήν. καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν καὶ 27*
 ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς
 ζωῆς τοῦ ἁρνίου.

καὶ ἔδειξέν μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλο- 22*
 νον ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου. ἐν μέσῳ 2*
 τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν ζύλον ζωῆς
 ποιῶν καρπούς δώδεκα κατὰ μῆνα ἓνα ἕκαστον ἀποδιδούν τὸν καρπὸν
 αὐτοῦ καὶ τὰ φύλλα τοῦ ζύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνων. καὶ πᾶν κα- 3*
 τανάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου ἐν αὐτῇ
 ἔσται καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ. καὶ ὄψονται τὸ πρόσω- 4
 πον αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ νύξ οὐκ 5*
 ἔσται ἐκεῖ καὶ χρειαν οὐκ ἔχουσιν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου ὅτι κύριος ὁ
 θεὸς φωτίζει αὐτούς καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ 6*
 εἶπέν μοι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ καὶ κύριος ὁ θεὸς τῶν ἁγίων
 προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ
 γενέσθαι ἐν τάχει. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους 7*
 τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. καὶ ἐγὼ ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα 8*

v.23 καὶ ἡ πόλις οὐ χρειαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν ἐν τῷ φωτί αὐτῆς γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. **v.24** καὶ περιπατήσουσιν ἢ περιπατήσουσιν τα ἔθνη δια τοῦ φωτός τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτί αὐτῆς περιπατήσουσιν καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν αὐτῶν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνων αὐτῶν εἰς αὐτήν. **v.26** καὶ οἴσουσιν οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνων εἰς αὐτήν. **v.27** καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν καὶ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁρνίου. **22 v.1** καὶ ἔδειξέν μοι καθαρὸν ποταμὸν καθαρὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου. **v.2** ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ἐντεῦθεν ζύλον ζωῆς ποιῶν καρπούς δώδεκα κατὰ μῆνα ἓνα ἕκαστον ἀποδιδούσιν τὸν καρπὸν αὐτοῦ καὶ τὰ φύλλα τοῦ ζύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνων. **v.3** καὶ πᾶν κατάθεμα κατανάθεμα οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἐπὶ καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ. **v.5** καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ καὶ χρειαν οὐκ ἔχουσιν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτίζει αὐτούς καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **v.6** καὶ λέγει μοι εἶπέν μοι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ καὶ ὁ κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευματῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. **v.7** καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

καὶ ἀκούων καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν
 9* τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. καὶ λέγει μοι ὄρα
 μὴ σύνδουλός σου γάρ εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν
 10* τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου τῷ θεῷ προσκύνησον. καὶ
 λέγει μοι μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου
 11* ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι καὶ ὁ ῥυπῶν ῥυπω-
 12* σάτω ἔτι καὶ ὁ δίκαιος δικαιοθήτω ἔτι καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. καὶ
 ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς
 13* τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐστί. ἐγὼ εἰμι τὸ α καὶ τὸ ω ἀρχὴ καὶ τέλος ὁ πρῶτος
 14* καὶ ὁ ἔσχατος. μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἵνα ἔσται ἡ
 ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς
 15* τὴν πόλιν. ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φάρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς
 16* καὶ οἱ εἰδωλόλατραι καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. ἐγὼ ἰησοῦς
 ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις
 ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ δαβὶδ ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρι-
 17* νός. καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν ἔλθε καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω
 ἔλθε καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.
 18* συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ
 βιβλίου τούτου ἔάν τις ἐπιτιθῆῃ πρὸς ταῦτα ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς
 19* πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ. καὶ ἔάν τις ἀφαιρῆ ἀπὸ τῶν

v.8 καγῶ^{μ.ν} καὶ^{τ.κ} ἐγῶ^{τ.κ} ἰωαννης ὁ ακουων^{μ.ν} καὶ^{μ.ν} βλεπων ταυτα καὶ^{τ.κ} ακουων^{τ.κ} καὶ οτε ηκουσα καὶ εβλεψα επεσον^μ επεσα^{τ.κ.ν} προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα. **v.9** καὶ λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου γαρ^{τ.κ} εἰμι καὶ των αδελφων σου των προφητων καὶ των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον. **v.10** καὶ λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου οτι^{τ.κ} ο καιρος γαρ^ν [γαρ]^μ ἐγγυς ἐστιν. **v.11** ο αδικων αδικησατω ετι καὶ ο ρυπαρος^{μ.ν} ρυπων^{τ.κ} ρυπαρευθητω^μ ρυπανθητω^ν ρυπωσατω^{τ.κ} ετι καὶ ο δικαιος δικαιοσυνην^{μ.ν} ποιησατω^{μ.ν} δικαιοθητω^{τ.κ} ετι καὶ ο αγιος αγιασθητω ετι. **v.12** καὶ^{τ.κ} ἰδου ερχομαι ταχυ καὶ ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον ἐστιν^ν ἐσται^μ αὐτου ἐσται^{τ.κ}. **v.13** ἐγῶ εἰμι^{τ.κ} το αλφα^{μ.ν} α^{τ.κ} καὶ το ω αρχη^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} τελος^{τ.κ} ο πρωτος καὶ ο εσχατος ἡ^{μ.ν} αρχη^{μ.ν} καὶ^{μ.ν} το^{μ.ν} τελος^{μ.ν}. **v.14** μακαριοι οἱ πλυνοντες^ν ποιουντες^{τ.μ.κ} τας στολας^ν εντολας^{τ.μ.κ} αυτων^ν αὐτου^{τ.μ.κ} ἵνα ἐσται ἡ ἐξουσια αυτων ἐπι το ξυλον της ζωης καὶ τοις πυλωσιν εἰσελθωσιν εἰς την πολιν. **v.15** ἐξω δε^{τ.κ} οἱ κυνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πορνοι καὶ οἱ φονεις καὶ οἱ εἰδωλολατραι καὶ πας ὁ^{τ.κ} φιλων καὶ ποιων ψευδος. **v.16** ἐγῶ ἰησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα ἐπι ταις εκκλησαις ἐγῶ εἰμι ἡ ριζα καὶ το γενος δαυιδ^ν δαδ^μ του^{τ.κ} δαυιδ^{τ.κ} ο αστηρ ο λαμπρος ο^{μ.ν} καὶ^{τ.κ} πρωινος^{μ.ν} ορθρινος^{τ.κ}. **v.17** καὶ το πνευμα καὶ ἡ νυμφη λεγουσιν ερχου^{μ.ν} ἐλθε^{τ.κ} καὶ ο ακουων ειπατω ερχου^{μ.ν} ἐλθε^{τ.κ} καὶ ο διψων ερχεσθω^{μ.ν} ἐλθετω^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} ο θελων λαβετω^{μ.ν} λαμβανετω^{τ.κ} το^{τ.κ} υδωρ ζωης δωρεαν. **v.18** μαρτυρω^{μ.ν} συμμαρτυροῦμαι^{τ.κ} ἐγῶ^{μ.ν} γαρ^{τ.κ} παντι τω^{μ.ν} ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη^{μ.ν} επιτιθη^{τ.κ} επ^{μ.ν} προς^{τ.κ} αυτα^{μ.ν} ταυτα^{τ.κ} επιθησαι^μ επιθησει^{τ.κ.ν} ο θεος ἐπ αυτον τας [επιτα]^μ πληγας τας γεγραμμενας εν τω^{μ.ν} βιβλιω τουτω. **v.19** καὶ εαν τις αφελη^{μ.ν} αφαιρη^{τ.κ} απο των λογων του^{μ.ν} βιβλιου^{μ.ν} βιβλου^{τ.κ} της προφητειας ταυτης αφελει^ν αφελοι^μ αφαιρησει^{τ.κ} ο θεος το μερος αυτου απο του^{μ.ν} ξυλου^{μ.ν} βιβλου^{τ.κ} της ζωης καὶ εκ της πολεως της αγιας καὶ^{τ.κ} των γεγραμμενων εν τω^{μ.ν} βιβλιω τουτω.

λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης ἀφαιρήσει ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα ναὶ ἔρχομαι ταχύ ἀμήν 20* ναὶ ἔρχου κύριε ἰησοῦ. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ 21* πάντων ὑμῶν ἀμήν.

v.20 λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα ναὶ ἐρχομαι ταχύ ἀμήν ναὶ ^{τ.μ.κ} ἐρχου κύριε ἰησοῦ. **v.21** ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ^{τ.κ} ἰησοῦ χριστοῦ ^{τ.μ.κ} μετὰ πάντων τῶν ^μ ἀγίων ^μ ὑμῶν ^{τ.κ} ἀμήν ^{τ.μ.κ}.